Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/a

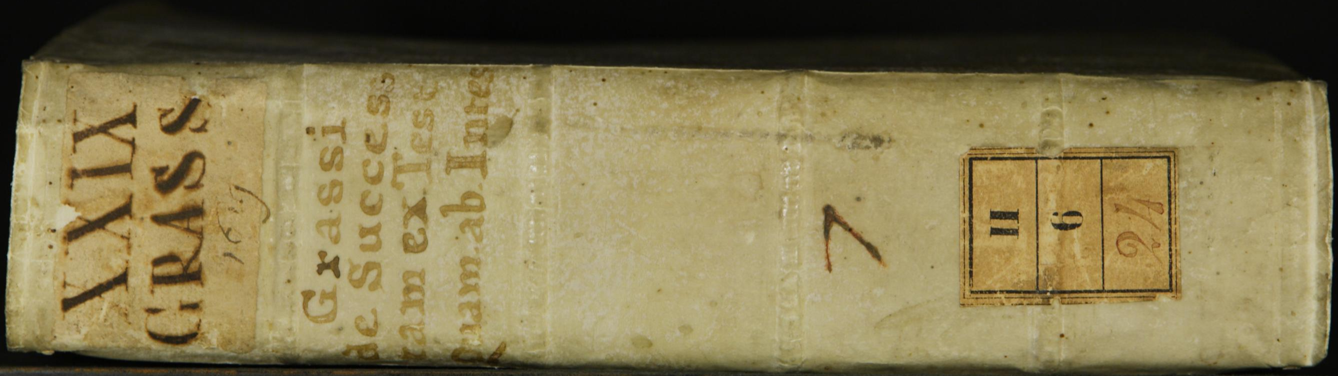

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/a

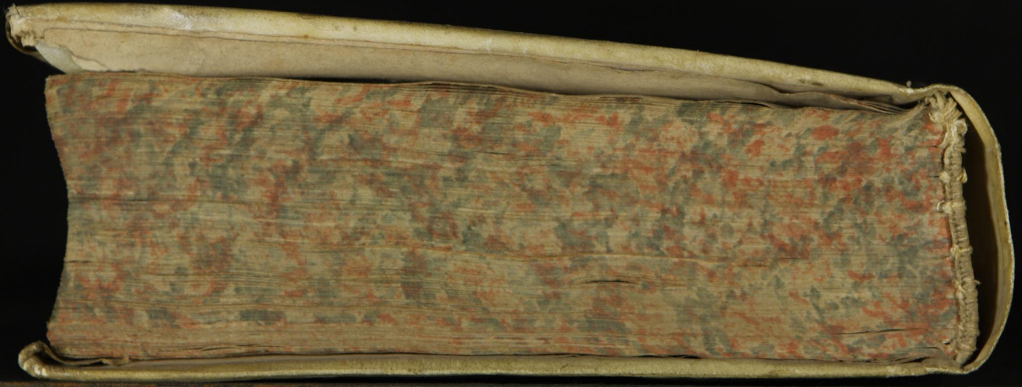

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/a

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/a

MICHAELIS GRASSI I. C. CELEBERRIMI, AC PRAESTANTISSIMI:

ET IN ROSTOCHIENSI ACADEMIA
Ordinarij Codicis Professoris; Necnon Illustrissimi
Ducis Megapolensis Cancellarij,

RECEPTARVM SENTENTIARVM,
De successione tàm ex testamento, quàm ab intestato,

VOLVMEN SECVNDVM:

IN QVO CONTINETVR §. FINALIS DE OFFICIO
Hæredum, & iuribus vtriusq; hæreditatis communibus, scilicet de aditione, & iure deliberandi circa eam, de transmissione, inuentario, collatione & executoribus vltimarum voluntatum, &c. dudum ab authore promissus, & in octo artic. distinctus,

OPERA

MARTINI NIGRINI. V. I. D. VALDENBVRGENSIS FRANCI.

Accessit ad vsum Iurisconsultorum, Rerum & Verborum INDEX non vulgaris.

VENETIIS, Apud Petrum Mariam Bertanum, MDCXIX.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/b

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/b

INDEX RERVM, ET VERBORVM MEMORABILIVM,

QVAE IN HOC SECVNDO VOLVMINE Receptarum Sententiarum Michaelis Grassi continentur.

In quo prior numerus paginam, litera verò a, primam, b, secundam columnam, tertia tandem nota marginalis numeri quantitatem indicat.

A

ABbas vel alij prælati an possint esse executores testamẽti 242.a.5
Absẽti statui potest terminus deliberandi de hereditate 14.a.8
Absenti nescenti hereditatem sibi esse delatam datur restituto in integrum 109.b.2
Abstensionem suus heres potest reuocare 28.a.2
Abstensio quamdiu reuocari possit, ibid. a. 4. an post terminum elapsum, quoad legitimam, possit reuocari ibid.b.6
Abstinendi beneficium quibus amittatur modis 30.a.1.2.3
Acquirere generale verbum est 42.a.1.
Acquisitio hereditatis quo iure introducta 43.a.1
Acquisitionis seu aditionis hæreditatis definitio vetus, 44.b.1. *noua* ibid.b.2
Acquisitio sub conditione fieri nequit 45.a.2. *solo animo fieri potest, ibi.* a.3. *errore facta non ualet ib.* b.5. *metu facta, nulla est* ibi.b.6
Acquisitio cum facti sit, probari debet 49.a.5
Actio institui an possit de vulnere, post trãsactionem de vulnere, mortuo 233.a.4
Actio mulieri quæ competat pro dote repetenda 187.b.1
Actio furtiua an in hæredem trãseat. 135.a.2
Actiones an veniant petitione hereditatis 89.b.4
Actiones hæredis non confunduntur 152.b.1
Actione petitionis hæreditatis quæ res petatur 89.a.1
Actibus dubijs existentibus declarationi hæredis standum 62.a.1
Actus qui non possunt fieri citra ius & nomen hæredis, certo inducunt aditionem. 58.a.4
Actus factus contra prohibitionem iuris, est nullus 242.b.10
Actus dubij non inducunt aditionem 50.b.3
Actus dubij, qui non certo inducunt aditionem quotuplices 62.a.2

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.24/b

Actus ad petitionem hæreditatis tendens inducit aditionem 57.a.8
Adire extraneorum est hęredum 42.a.3
Adire vel repudiare hæreditatem nemo cogi potest 25.a.5.& 46.a.8
Adire hæreditatem impetus restituitur in integrum 45.b.7
Aditio & repudiatio a pari procedunt 23.b.5
Aditio hæreditatis confirmat testamentũ, & omnia in illo scripta 77.b.1
Aditio quanto tempore præscribatur 80.a.3.quo casu vsque ad annos 30. extendatur ibid.a.4
Aditio fauorabilis est, repudiatio uero odiosa 70.a.10
Aditio per scripturam quomodo inducatur 55.b.1
Aditio inducitur per scripturam alias inualidam ibi. b.3
Aditio per procuratorem fieri nequit 48.b.21
Aditio hęreditatis est actus 48.b.1.nõ pręsumitur ibid.b.2
Aditionis probatio cur difficilis 50.a.1
Aditionem quęnam certo inducant, ib.b.2
Aditionẽ quę inducunt, an etiam inducãt immistionem 51.a.5
Aditurus hęreditatem sciat ex quota parte sit scriptus hęres 47.a.16.an necessarius sit hæres, vel voluntarius, ibi.a. 17
Adoptiui a collatione bonorum non excluduntur 172.b.5
Aduentitia non conferuntur 189.b.1
Aduentitiorũ fructus an conferuntur 192.a.11
Æs alienum a defuncto ex feudo contractũ nũ hæres soluere cogatur 128 b.11
Æstimationem rei peremptę si offerat post moram hęres, an plena liberetur 212.a.11
Æstimatio legitimæ quando incipiat currere 210.a.b.2
Æstimatio rerum inuentario num inserenda 146.b.5
Agens interdicto, quorum bonorum, an specificare debeat res omnes in libello 93.a.b.7
Agens interdicto quorum bonorum ius successionis probet 91.b.5
Alienari prohibit a quid sit 220.b.2
Alienare qui non potest, nec potest contractus celebrare, quibus dominium transfertur, ib.b.3. locare tamen potest, 220.b.4.feudũ uel emphyteusin dare nequid ibid.4
Alienari res restitutioni obnoxia nõ potest 224.b.10
Alienari possunt bona prohibita ex causa necessaria 226.b.5
Alienatio prohibita an consentientibus illis, quorum gratia facta est prohibitio, valeat 212.a.8
Alienationis prohibitio quotuplex 223.a.1
Alienationem feudi a defuncto factam an hæredes possint rescindere 128.b.10
Alimenta non conferuntur 177.a.2
Alimentorũ causa possunt bona prohibita alienari 227.a.8
Animus adeũdi quot modis declaretur 52.a.1
Animus quõ declaretur, cum quis non suo sed alieno adit nomine 68.b.q.15
Arma & equi an conferantur 195.a.9
Ascendentes an conferant 174.a.quæst.7

B

Bannitus an possit adire hęreditatem, remissiuè 42.b.3
Bannitus an possit esse executor 243.b.17
Beneficium restitutionis in integrum transmittitur 124.a.14
Beneficium l.fi.C.de edict.D.Hadr.toll.contra quem concedatur 102.b.1

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.24/b

Bona alienari prohibita an possint confiscari 227.a.9
Bona duplici remedio peti possunt 105.a.3
Bona in confiscatione quæ transeant ad fiscum 126.a.8
Bona inuentario quænam debeant inseri 146.a.1

C

Cadauer an a creditoribus ut pignus quoddam detineri possit 232.a.7
Castrense peculium an conferatur 195.a.9
Cauendum de conferendis quomodo 195 b.3
Citatio testium generalis non sufficit 21.b.4
Citatio iudicis laici ad inuentarij confectionem an teneat clericos 144.b.7
Codicilli quo pacto aperiantur 20 b.19.
Cohæredis datio transmissioni nihil derogat 113.a.5
Collatio ut fiat quomodo petatur 169 a.5
Collatio quot modis fiat. 195.b.1
Collationis uariæ significationes. 166.b.1
Collatio quo iure sit introducta, 167.a.1 & in quem finem ibid.a.b.2.& 3
Collationem quæ causa inhibeat, quæ urgeat 169.b.3
Collegium officio executionis fungi potest 243.b.18
Comitum Palatinorum dignitas in hæredem non transit 123.a.4
Conditus diuersis in locis ubi sepultus dicatur 213.b.3
Conditionem implens non censetur adiuisse nisi sit suus 56.a.3
conditionali a legata et fideicommissa quãdo transmittantur 120.b.4
conferuntur omnia, quæ a parẽte data sunt ut diuidantur 174.b.1
consanguinitas quomodo probetur a.9
contractus omnis transit in hæredem. 71 b.1
creditores post emẽsum patrimonium superuenientes, hæredem inquietare non possunt 155.a.5
creditores qui ignorant citãdi sunt 14.a.7
creditores filium conuenire nequeunt, nisi probauerint illum sese immiscuisse 29 b.5
creditores an mulieri exigenti dotem possint pecuniam offerre, et petere cessionem iurium dotalium 185.a.1
creditores contra legatarios hypothecaria agere quando possint 155.b.6
creditores inuentario non stantes probare oportet plures fuisse res in hæreditate 143.b.2
cretio quid sit 1.b.4
cretionum scropulosa solennitas sublata 2.a.4
cultura agrorum an inducat aditionem 66.a.6
curator bonis non datur pendente termino deliberandi, ii.b.7. datur absente hærede ibid.b.7
curator furiosi num possit adire hæreditatem 74.a.15

D

Damnatus ad mortem adire hæreditatem nequit 43.b.5
Damnatus ad metallum potest adire hæreditatem, 43.b.6
Data quænam dicantur 175.b.1
Data omnia an conferantur 177.a.1
Datiuus tutor an legatum amittat, si se excusauerit 203.a.4
Datiui executores qui 240.a.5
Debita defuncti an usufructuarius, an proprietarius persoluat 129.a.12

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.24/b

Debita sua hæres retinere possit non confecto inuentario 159.a.quæst.22
Debita hæreditaria exigens adijsse censetur 60.b.19
Debita defuncti an inuentario inserenda 146 a.2
Debita defuncti non soluens, an adijsse putandus 67.b.3
Debitum naturale hæres detrahere potest 152.b.3
Defunctus quando debeat sepeliri, pagin. 232 a.6
Defunctum non sepeliens indignus est pag. 231.b.1
Defunctus ubi sepeliendus sit ibi.b.2
Defunctus collationem prohibere an possit 169.a.1
Deliberans de hæreditate quale inuentarium conficere debeat, 11.a.3. cur teneatur facere inuentarium ibid. b.4
Deliberans adiuisse non censetur 57 b.2
Deliberandi facultas ad hæredem transmissa quantum tempus duret, pag. 112 a.2.
Deliberandi tempus sponte petens, an repudiet nihil agendo, 9.a.4. ad instantiam substituti petens, an adeat, ibid.b. 5 ad creditorem petitionem petens quid? ibid.b.6
Deliberandi tempus quantum sit 7.a.5 an possit prolongari ibi.b.6. an possit breuiari, ibi.b.7. an possit sæpius dari 8.a.8. tripliciter filio ibid.p.8.a. b.10
Deliberare super hæreditate adeunda quãdiu liceat 7.a.4
Deportatus adire hæreditatem nequit, pag. 43.b.2
Deportato aut alij incapaci, quæ aufertur hæreditas, cui applicetur, pag. 199 b.3
Difficultas præstandi legatum an excuset, a mora 211.b.8
Disponens ad hereditate delata putatur adiuisse 60.a.14
Diuerso iure succedentes an conferant, pag. 170.b.6
Diuisio hæreditatis inducit eius aditionem 60.a.16
Doctoralis dignitas in hæredem non transit 123.a.4
doli suspicionem heres quo pacto euitare possit, quædam in inuentario omittens, & aliena adscribens, pagina 147 a.7
dolo desinens possidere pro possidente damnatur 88.a.5
Dominium rerum hæreditariarum transfertur in hæredem 81.b.1
dominus solus sine seruo an acquirat hæred. 74.b.20
dominus an solus absque seruo possit repudiare 38.b.9
donatio mortis caussa etiam ante hæreditatis aditionem ualida est, pag. 78 a.6
donatio omnium bonorum hæreditariorum inducit aditionem 61.a.22
donatio propter nuptias an conferatur, pa. 188.b.1
donationem mortis caussa hæres an perdat defuncti uoluntatem non præstans, pag. 198.a.b.4
donatio ob causam an conferatur, 192.b.1 remuneratoria an conferatur ibid. b.3
donatio simplex facta filio emancipato an conferatur 193 a.4
donatio simplex facta filio in potestate, an contribuatur 194.a.5
donatio propter nuptias statuto obueniens non confertur fratribus, pagin. 190 a.2
donationem propter nuptias an mulier con

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/b

ſtante matrimonio poſſit repetere 188.b.3

Donationem propter nuptias pater filio dare tenetur 179.b.2

Dos ab auo data nepti, an à patre eius conferenda 191.a.9

Dos a ſocero exigi an poſſit 183.a.1.in ſolidum an exigatur ad collationem ibid.b.2

Dos an conferatur 180.a.1

Dos à matre data filiabus an conferenda ibid.a.2

Dos ab alio quam parente ueniens, an conferenda ibid.a.3

Dos non amplius ſalua an conferenda, pa. 181.a.1

Dos conſtante matrimonio exigi non poteſt niſi viro ad inopiam vrgente, ibid.b.3

Dos præfectitia liberis extãtibus, filia mortua, an apud maritũ maneat, vel ad patrem redeat, pagina 184 a.5

Dotem aduẽtitiam filia repetere poteſt 182 a.4

Dotem magnam exigere poteſt ibid.a.5

Dotem filiæ dare pater iure cogitur pag. 179.b.1

Dotem exigere filia poteſt a marito, patre non habente iſtam contradicendi cauſam 182.b.8.item patre exiſtente uili perſona ibi.a.nu.8

Dotis loco quod datum eſt filię monaſterium, ingredienti, an conferendum, pag. 180.b.5

Dubitans de viribus teſtamenti, adire hæreditatem nequit 46.b.14

E

Ecclesia an teneatur vltra vires, non cõfecerit inuentarium, pag. 137. b.8

Edictum ad exhibẽdum poſt annum durat 16.a.9

Effectus inuentarij eſt, vt hęres ſit ſine dãno periculo 135.a.1

Eleemoſynas diſtribuens an cenſeatur adiuiſſe 66.a.b.8

Emancipatus hęreditatem paternã non aditam tranſmittit 112.b.3

Emancipatus teſtamento inſtitutus hæres, olim nihil conferebat 167.b.5. ab inteſtato ſuccedens ſaltem conferebat ibid. b. 6. an iure ſanguinis tranſmittat hęreditatem non aditam, pag.117.b.& 118.a.4

Emancipato ſumptus ad ſtudia conferre paternum teneatur 178.a.4

Emancipati liberi, filiæ vel filij, conferunt 171.b.2

Emenda a patre filio ſoluto num conferatur 195.a.7

Emphyteuſis num in hæredem tranſeat, pagin. 125.a.6

Emphyteuſin poſſidens an adiuiſſe pręſumatur 63.a.9

Emptori hęreditatis an detur petitio eiuſdem hęreditatis 85.a.6

Epiſcopus Executor eſſe an poſſit, pag. 241 b.2

Epiſcopus executor teſtamenti, in quo pauperes hæredes inſtituti ſunt, an poſſit ſe petere amitti in poſſeſſionem, pag. 256 b.1

Epiſcopo executori in teſtamẽto in quo pauperes ſunt inſtituti, an detur remedium l.fin.C.de edict. D.Hadr.toll. pag. 102. a.b.12

Epiſcopo mortuo, an ad Capitulum trãſeat exequendi poteſtas, pag. 259. a.4

Epiſcopo abſente vel infirmo, an Archiepiſcopus teſtamentum exequi poſſit ibi. b.5

Equitis aurati ſplendor in hæredem non

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.24/b

transit 123.a.4
Euictio an sit præstanda legatario, pagina 209.b.6
Exceptio dominij an obstet petenti hæreditatem 92.a.2
Exceptio dominij an obijci possit actori, pagin. 96.b.8
Exceptio Velleiani hæredibus datur mortua muliere 124.a.12
Exceptio S.C. Macedoniani an transeant in heredes ibid.a.13
Excommunicatus an adire possit hered. pagin. 44.b.4
Executor an teneatur cauere, pa. 248 b.1
Executor an teneatur conficere inuentariū, 249.b.1
Executor in testamento designatus, an cogi possit ad suscipiendum hoc officium, pagin. 245.a.1
Executor iussus dotare virgines pauperes, num dare possit dotem non omnino pauperibus 255.b.8. an filias suas possit eligere ibid.
Executor potest se excusare, pag. 258 b.1.
Executor si nondum in exequendo excedat, potest recusari 259.a.b.2
Executor testamentarius num teneatur cōficere inuentarium 138.a.10
Executor testamenti an sit legitimus cōtradictor 104.b.7
Executor tenetur rationem reddere suæ administrationis, pa. 249.b.3 & cui. 250.a.4
Executor in testamento datus, executionem repudiat & hæreditate, non retinet 40.a.3
Executor vendere res hæreditarias num possit hærede non requisito, pag. 255. a.3
Executor merus non potest cogi ad suscipiendum hoc munus 245.a.4
Executor præsens delectus, & tacens tenetur acceptare munus delatum ibidem b.5
Executor num possit alteri suum officium committere 246.a.1
Executor legitimus subdelegare potest ibi. b.3
Executoribus pluribus datis, omnes agere, &c. possunt ibid.b.4
Executor an possit rem sibi legatā reliquis inscientibus acceptare, pag. 247 b.8
Executor intra quod tempus debeat exequi ibid.b.1
Executor testamentarius num sit loco heredis 250.b.1
Executor, an possit agere 251.b.1
Executor relictus ad distribuendum inter pauperes quibus personis det, pa. 252. b.1
Executor num seipsum eligere possit in pauperem, ibi.b.2. num consanguineos, pag. 253.a.5
Executor vltimarum voluntatum quis sit 239.b.1. ij varijs appellantur nominibus 240.a.2
Executorum tria sunt genera 240.a.5
Executor, quis sit nullo in testamento nominato ibi.b.6
Executores esse qui possint 241.b.1
Executore testamentario mortuo, ad quem transeat exequendi, potestas, pag. 257 a.1
Executores an vendere possint res hereditarias 354.b.1. non requisito hærede ib. p.seq.a.3
Exhæredatus an admittatur in defectum non implentis uoluntatem defuncti, pa. 199.b.2
Exheredato & legitimo an testamentum eum die & Consule edendum, pag. 20. a.17
Extraneus nō adiēs hæred. intra 30. annos

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.24/b

restitui potest 80.a.5
Expensę quomodo probentur, pag. 154. a.2

F

Facta additionem inducentia quotuplicia 56.a.1
Facta necessaria ad aditionem, eam non inducunt ibid.b.6
Facta non necessaria ad aditionem, eam inducunt ibid.b.6
Facta negãtia aditionem hereditatis inducunt 67.a.1
Facta omissionem hæreditatis inducentia 32 a.1
Facultas detrahendi duas quartas, an suitatis iure transmittatur, pag. 116 b.5
Falcidiæ beneficio hæres aduersus legatarios vtitur 151.b.2
Falcidia an ex testamento militis detrahatur 152.a.4
Familiæ nomine quinam contineantur, pa. 224.a.8
Fauor familiæ præcipua causa prohibitæ alienationis ibid.b.9
feuda an petantur remedio l.fi.C.de edicto, &c. 104 b.2
Feuda & emphyteusis an ueniant petitione hæreditatis 89.a.b.3
Feudum possident an præsumatur adiuisse 63.a.8
Feudum hereditarium non potest haberi sine hereditate 36.b.7
Feudum an possit retineri repudiata hereditate 36.a.6
Feudum & emphyteusin legatã hæres soluere an teneatur 208.b.7
Fideicommissarius an sit legitimus contradictor 104.a.4
Fideicommissarius an inuentarium conficere debeat 136.b.5
Fideicommissarius primas rogatus restituere secundo, an desinat esse heres, pa. 217 b.4.
Fideicommissarius, an ius deliberandi trasmittat 109.b.5
Fideicommissarius quando priuetur fideicommisso 94.b.3
Fideicommissarius hæredi cauere tenetur de euictione prælegati, pag. 218. b.3
Fideicommissarius tenetur ad rationes reddendas ibi.b.5
Fideicommissario restituenda quænam sint 216.a.1
Fideicommissario datur petitio hæreditatis 85.a.4
Fideicommissario, an detur remed.l.fin. pa. 100.a.4
Fideicommissum an transmittatur, pagina 120.a.2
Fideicommissum quando ipso iure transeat in fideicommissarium, pag. 215 a.5
Fideicommissum conditionale, an possit restitui ante euentum 218.b.7
Fideicommissum in testamento annullato relictum in codicillis an debeat restitui 215.b.2
Fideicommissum quando debeat restitui, 217.a.1
Fideicommissum an possit propria authoritate relictum apprehendi 214.b.4
Fideicommissum familiæ relictum, quibus restituendum sit 218.b.4
Fideicommissum quibus restituendum, pa. 218.a.1
Filia exclusa ab hæreditate patris, postea rescripto Principis succedens dotem an conferat 171.a.7
Filia si sui iuris est, potest dotẽ exigere 181. b.1. item patre consentiente ibid. p.seq.a.2
Filia per statutum exclusa, & ex testamẽ-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/b

to patris intestati succedens an conferat 173.b.4
Filiatio quo pacto probetur 85.b.9
Filius agrum possidens pro legitima, an presumatur adiuisse hæred. paternam 63.a.10.
Filius surripiens aliquid, an adiuisse censeatur ibi. 11. inhabitans domum paternã, an adiuerit 64.a.2
Filius an ex triplici capite ius deliberandi transmittat 112.a.3
Filius testatoris spurius an possit inter pauperes numerari ab executore testamenti 253.a.b.7
Filius institutus an hæreditatem non aditam ad patrem transmittat 413.b.7
Filius non conficiens inuentarium, an legitimam perdat 159.a.1
Filius alienare prohibitus, extra faminam, num uni ex illa vendere possit, pagina 224.a.b.9
Filius non aditam hæreditatem matris ad fratres non transmittit, pag. 117.b.3
Filius fideicommisso grauatus, quando restituere teneatur 219.a.9
Filius an repudiare possit hæreditatem patris seruata legitima 34.a.b.7
Filius hæreditatem patri iniussus nõ potest acquirere 74.b.21
Filius aduentitiam hæreditatem inuito patre adire potest 75.a.22. ignorante ibi. a.23
Filius an possit emphyteusin retinere, & repudiare hereditatem 35.a.1.& 2.
Filius hæreditatem patris non aditam trãsmittit. 29.b.4
Filius in communione societatis manens, quam in uita patris incæperat putatur se immiscuisse 60.a.17
Filius occisoris num necem defuncti ulcisci debeat patrem accusando 235.a.7
Filius supplementum legitimæ propria authoritate occupare non potest, pagina 94.b.6
Filius fratri impuberi substitutus beneficium abstinẽdi habet 29.a.1. potest pupillarem hæreditatem agnoscere, repudiatã paterna ibid. a.2
Filius hæreditatem profectitiam repudiare nequid in patre præiudicium 38.b.8
Filiosfamilias an detur ius deliberandi vel patri 6.b.11
Filio ante aditionẽ profectitiæ hereditatis mortuo patre adire non potest, pag. 76 a.30
Filio à patre hæreditatem repudiare coacto quomodo succurratur 25.a.5
Filio intra 30. annos adeunti alios 30. sibi sumere integrum est 101.b.9
Filio instituto in legitima an detur remed. l.fin. 101.b.9
Filio seu suo hæredi an detur ius deliberandi in hereditate paterna 5.b.12
Fiscus an teneatur facere inuentarium, pa. 137.a.7
Fiscus ne an mulier præferatur in hypotheca tacita expressa 186.b.8
Fiscus an possit occupare hæreditatem ab indigno nondum adita 228 a.3
Fiscus indigno hæreditatem auferens defuncti necem uindicare an teneatur, pagina 234.a.3
Fisco applicatur quod indigno aufertur, pa. 227.b.1
Fisco auferenti hæreditatem indignis an detur remedium l.fi. 102.a.11
Fæmina in testamento executrix esse potest 242.b.26. num & in iudicijs ibid. b.28
Fæmina succedentes fratri bona paterna acquirit 82.a.4
Fæminarum a successione exclusarum portio masculis accrescit 115.a.1

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/b

Frater in communione manens, an adiuisse hæreditatem fratris dicendus sit, pagi. 67.a.20
frater pupillariter substitutus fratri, ad quem hæreditatem transmittat, pagin. 113.b.8
frater sit curator bonorum, uxore relicta usufructuaria 12.b.13
fratres mediantes an possint esse executores 243.b.16.
fructus hæreditatis percipiens an adiuerit 66.b.5
fructus an restituendi in petitione hæreditatis 90.a.6
fructus hereditatis percipiens adiisse creditur 65.b.5
fructus post mortem defuncti percepti, an inuentario inferendi, pag. 146 b.3
furiosus an hæreditatis commodo priuetur 74.a.16
furiosus adire hær. non potest 74.a.14
furioso nescienti hæreditatem sibi delatam esse, datur restitutio in integrum, pagi. 110.a.3

H

Hæreditas quid sit 33.b.1. *non potest partim adiri, partim repudiari* ibid.b.2
Hæreditas descendentis non adita, num trãseat iure sanguinis ad ascendentes, pag. 117.a.2
Hæreditas repudiata nequit adiri, nec adita repudiari 33.b.2
Hæreditatis quando dicatur delata, pagin. 6.b.2
Hæreditas omissa acquiri amplius non potest 27.b.1
Hæreditas ut transmittatur, oportet eam esse delatam 107.b.1
Hæreditas nondum uindicata nece defuncti an possit adiri 235.b.
Hæreditas ab indigno agnita ipso iure non aufertur 228.b.4
Hæreditas in fiscum transit cum commodo & incommodo 229.a.7
Hæreditatis filio infanti delata, an ad patrẽ transmittatur iure singulari non adita 118.b.1. *num etiam ad matrem, pagin.* 119.a.2
Hæreditas pupillaris an haberi possit absque paterna 34.a.5
Hæreditas adita à Principe sine causa auferri non potest 81.b.2
Hæreditas per scripturam etiam repudiatur 32.a.quæst.8
Hæreditas repræsentat defunctum 69.a.1. *pro parte scindi non potest* ibid a.b
Hæreditas quando possit adiri 79.b.1
Hæreditas infanti delata & a tutore non adita, non transmittitur 72.a.5
Hæreditas paterna à filio nõ agnita ad quos hæredes transeat 113.b.1
Hæreditas monacho delata singulari iure transit ad cænobium 119.b.3
Hæreditatis petitio cui competat, pagina 85.a.3
Hæreditatis partem legatam, num statim hæres legatario soluere teneatur, pagin. 208.a.4
Hæreditatem certissima spe adeunti nõ prodest inuentarium 136.a.2
Hæreditatem aditurus eam sibi delatam esse scire debet 46.a.10
Hæreditariæ res singulæ an apprehendendæ sint 83.b.4
Hæres testari non potest de re alienari prohibita 221.a.5
Heres alienare prohibitus extra familiam, an ex legitimis aliquem instituere possit ibi.a.7
Hæres iussus hæreditatem expendere in uirgines maritandas post mortem, nũ possit illam errogare in uita 253.b.9

Heres

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/b

Hæres non ulta nece defuncti, ante aditionem mortuus, an transmittat, pa. 236 b.4
Hæres hæreditatem repudians, an sibi in iudicio præiudicet 41.a.2
Hæres esse nolens non confert 170 a.2
Hæres absens certus nominatim citandus est, pag. 12.a.9
Incertus generaliter ibid.a.10
Hæres rem unam, uel plures celans, vel surripiens qua pœna afficiendus, pag. 147. b.quæst.12
Hæres inuentarium subscribat propria manu, pag. 150.a.1.
Hæres in reddendis rationibus tenetur de dolo, & lata culpa 218.b.6
Hęres grauatus legatis & fideicommisso, an possit detrahere duas quartas, pag. 217.b.3
Hæres negans legatum esse, amittit Falcidiam 212.b.3
Hæres alienans bona probita, an partem alienatam tãtum, uel totam amittat hęreditatem 144.a.12
Heredes hæredis an teneatur restituere fideicommissum 214.a.3
Hæres tenetur restituere fideicommissa, etiam sub pœna priuationis, pag. 213 a.1
Hæres an possit falcidiam in testamento militis detrahere, si confecerit inuentariũ, pag. 165.a.b.quæst.25
Hæres fideicommissario cauere debet pendente conditione restitutionis, pagin. 218.a.2
Hæres cogi potest adire & hæreditatem restituere 219.b.1
Hæres mortem obiens tempore deliberandi non repudiat hæreditatem, pa. 9.b.7
Hæres scriptus præuentus in uindicanda nece non priuatur hæreditate, pagin. 235 b.2
Hæres non implens uoluntatem defuncti, an repudiando hæreditatem, ad fideicommissum admittatur. pagin. 198 b.5
Hæres hæredis, successorum se negans, sibi præiudicat 25 b.11
Hęres testatorem in alio condens loco, quam ipse uoluit, an priuandus sit hæreditate, pag. 232.a.4
Hęres super facto defuncti iurare non cogitur 128.a.7
Hæres necessarius est, uel uoluntarius, pag. 27.a.25.
Hæres rogatus alteri restituere hęreditatem, an legata soluat, pag. 206 a.3
Hæres potest renunciare inuentario, pagin. 135.a.2
Hęres pure institutus partem conditionaliter alteri relictam non acquirit, pagin. 69.b.4
Hæres adeundo defuncti personam assumit pag. 78.b.2
Hæres creditoribus obligatur ex persona defuncti 79.a.3
Hæres ex sua persona legata an præstet legatarius 78.b.1
Hæres cum est creditor defuncti ex delicto, nihil detrahit 153.a.4. debitum suum detrahere potest una in re, pag. ibid. a.b
Hæres deducit expensas a se factas, pagin. 153.b.1
Hæres inuentarium non conficięns, tenetur ultra uires hæreditarias 156.b.1
Hæres an possit cogi res uendere 154.a.1 de euictione non tenetur, ibid.b.2. aliud pro alio soluere legatarijs non potest inuitis, 155.a.3. soluit primos, non citatis reliquis ibid.a.4
Hęres scire debet, quo iure succedat 46.b. 12. se esse proximiorem ibid.b.13

Hæres vlterior an mediatè vel immediatè defuncto hæres existat, pag. 108 a.3
Heres tenetur ratificare factũ defuncti 127. a.2
Hæres an ex maleficio defuncti teneatur 131.b.1
Heres inuentarium conficiens, an conueniri possit, 151.b.5. possidet bona hereditaria ibi.b.3
Hæres cum creditoribus & legatarijs quasi contrahit 71.b.1
Hæres filij an possit abstensionem reuocare 28 b 7
Hæres non implens voluntatem defuncti, monendus est 201.a.1
Heres accusans occisorem testatoris, nec probans, an priuetur hereditate 235.a.8
Hæres tenetur exonerare conscientiam defuncti 1;0.a.1
Hæredis nomine an omnes successores contineantur 225.b 3
Hæredi in testamento nuncupatiuo instituto an detur reme.l.fi.C.de edict.D. Had. toll. 100.a.2
Hæredi citato quantus terminus detur 12. b.11
Hæredi vel legatario non implenti volũtatem defuncti quod adimitur, cui applicetur 199.a.1
Hæredi deliberanti quando debeantur alimenta, 12.b.14. exhibenda sunt instrumẽta & rationes, 13.a.1. creditores exhibeant obligationes defuncti ibid.b.3
Hæredem per sententiam damnatum an inuentarium iuuet 165.a.q.26
Pro hærede quis dicatur possidere 88.a.3
Hæredes plures si sint, an omnes consentire debeãt in transactione super nece defuncti 239.a.4
Heredes in solutione discordantes quomodo ad concordiam sint reducendi 129. a.13
Heredibus primis deliberantibus hereditas deferri potest sequentibus 6.b.3
Hypotheca tacita mulieris an priuilegio prælationis vallata sit, 185.b.2. an preferatur expressæ anteriori creditorum ibid.b.3

I

Ignorans non potest repudiare hæreditatem 25.a.7
Immiscere sui hæredes propriè dicuntur 42 a.2
Immiscendi iuri an prescribatur 80.b.6
Immistio per creditores probari debet 49. b.6
Immistio dubia quomodo probetur 106 b 9
Immistio hereditatis non præsumitur 49. a.4
Immistio non præsumitur propter abstensionis beneficium vsurpatum 29.a.3
Impense an detrahi possint hæreditatem petenti 90.a.7
impensæ nuptiarum filio uel filiæ factæ an conferendæ sint 179.a.8
incapax hereditatis vel fideicommissi, an possit restituere rogatus 213.a.2
incapaci quod aufertur, cui applicetur 228 a.2
indignus hæreditate quis sit 229.b.1
infans repudiare nequit 37.b.2
infans ius deliberandi non transmittit, 110 a.1. nisi ad patrem, ibi.b.2. etiam ad matrem ibid.b.3
infans adire hereditatem nequit 71.b.2
infanti an detur ius deliberandi 5.a.6
iniuria cessante cessat collatio 167.b.4
institutus sinens præterlabi 30. annos, potest intra alios 30. succedere ab intestato 80.b.8
institutus in re certa, eã propria authoritate capere potest 94.b.5

insti-

Institutus quando incapax est hæreditatis, substitutus eam adire potest 43.b.7
Institutus iure certa non confert 170.a.4
Institutus in testamento hæres an conferat ibid.a.b.5
Institutus sub conditione an citari debeat 12.b.12
Institutus in re certa an transmittat ius de liberandi 109.a.3
Instituto tantum in vsufructu an detur re med.l.fin.C.de ed.D.Had. 101.b.6
Institutio conditionalis an ex iure suitatis transmittatur 116.b.4
Institutionem repudians venire potest ex substitutione 27.a.23
Instrumentum die et Consule quando edendum 14.a.8
Instrumenta officio iudicis edi petuntur ib. b.10
interdicto quorum bonorum an incorporales res peti poßunt 93.a.5
Interdictum, quorum legatorum, an omni detur hæredi 95.b.1.*an contra fideicommißarium vniuersalem.*96.a.3.*quando detur,*95.b.1.*contra quem,*96.a.2.*num in hæredem legatarij* 96.a.4.*an aduersus donatarium mortis causa ibid.a.b.6*
Interdictum quorum bonorum quale remedium 90.b.1.*cui detur* 91.b.3.*an detur succedenti de iure ciuili* ibi.b.4
Interdictum quorum bonorũ, contra quem detur, 92.a.1.*an detur cum nullus res hæreditarias possidet ibid.b.*3.*an detur pro singulis rebus* ibid.b.4
Inuentarium quid 134.a.q.1.*quo iure sit introductum ibi.b.*1.*an statuto possit tolli ibid.b.*2.*quare introductum* 135.a.1.*quis possit facere* ibid.b.1
Inuentarij confectio an a testatore prohiberi possit 134.b.3
Inuentarium an teneatur conficere executor 138 a.10
Inuẽtarium an omisso crucis signo vitietur 145.a.1
Inuentarium conficiens an credatur adiuisse 57.b.3
Inuentarium num cæptum dicatur, signo crucis per hæredis manũ præposito pa. 145.b.2
Inuẽtarium per quem conscribi debeat pa. 143.b.11
Inuentarium an diuersis diebus & mensibus possit scribi 149.b.1
Inuentarij finiendi tempus quod 150.a.2
Inuentarium quo in loco fieri debeat, 142.a.1.*coram iudice* ibid.a.2
Inuentarium an vitietur, si non omnes quorum interest, fuerint citati 114 b.5
Inuentarium an mediate per procuratorem fieri possit 138.a.1
Inuentarium hæredis an possit fideicommissario ibi.b.13
Inuentarij tempus ex quo die currat, 139.a.1.*an currat minori,*141.a.3.*num possit per iudicem abbreuiari uel prorogari ibid.b.*4.*an sit continuum* ibi.b.5
Inuentarij effectus qui sint 150.b.q.15
Inuentarium non est Panacea uel Betonica 156.b.2
Inuentario confecto an hęres contra factum defuncti venire possit 156.b.1
Iudex an contra hæredem conficientem inuentarium sententiam exequeatur 152 a.2
Iudex nomine infantis adire hęreditatem quando possit 72.a.4
Iuramentum calumniæ tabularum apertione non requiritur 18.b.6
Iuramentum defuncti contra prohibitionẽ iuris factum, hæres præstare non tenetur 127.b.6.& 128.a.eod.num.6
Ius reuocandi abstensionem an ex suitatis iure transmittatur 116.a.3
Ius sanguinis an ttansmittatur ad liberos natu-

naturales tantum 118.a.5

ius suitatis per ius delib.non est sublatum 6.a.13

ius eligendi pauperes an cõmitti possit monachis ex ordine minorum 243.a.14

ius eligendi an ad Episcopum transeat non eligente illo,cui commissa est electio 257 b.3

ius collationis secundum, est æquitas Scæuolæ,168.a.8.tertium est D.Pij, ibi.a.9 quartum est Imp.Leonis, ibi.b.10 quintum est Iustiniani, ibid.b.11.sextum & septimum Iustiniani ibid.b.12.& 13

ius abstinendi an transmittatur, pagin.29 b.7

ius deliberandi per inuentarium nõ est sublatum 3.b.8.competit omnibus præterquam legatario,4.a.2.datur fideicõmissario uniuersali ibid.a.3.furioso non conceditur,ibi.b.4.nec curatori eius ibid.b.5.a quonam petatur,6.a.14.quando peti possit,ibi.a.1.quid habeat præ inuentario 10.a.2

ius deliberandi an ad fiscum transmittatur 111.b.1

ius patronatus an transeat ad hæredem 125 b.2 num in emptorem hæreditatis ibid. b.3

ius patronatus libertorum an in fideicommissarium transferatur ibid.b.4

ius deliberandi quid sit, 1.b.1.introductum est iure prætorio,2.a.2.& quare 3.b.7

iuris deliberandi effectus qui pag.10. a.1

iure sanguinis hæreditas ad omnes descendentes absque sextus differentia an transmittatur 117.a.1

iura hæreditatis qui cedit,adijt 61.b.23

L

Legatarius an propria authoritate legatum apprehendere possit 206 b.1

Legatarius authoritate propria legatum occupare nõ potest,& quare.94.a.1.quando possit ibid.b.4

Legatarius an sit legitimus contradictor 104.a.5

Legatarius non obligatur conficere inuentarium 136.a.4

Legatarius propria authoritate occupans legatum,an puniendus 207.a.3

Legatarius quibus actionibus legatum postulare possit 212.b.2

legatarij & commissarij qui titulo singulari succedunt non conferunt 170.a.3.

legatarij ex testamento actionem habent cõtra hæredem 79.a.4

legatario partem legati repudianti, an dandum quod uult 209.a.2

legatarij an actionem habeãt aduersus executores,de præstando legato, pag.256. a.1

legatarij ac creditores num ad inuentarij confectionem nominatim citandi sint 144.a.1

legatario non petente, an hæres præscribere possit legatum 214.b 4

legatario uoluntatem defuncti non implenti,an legatum præstandum sit. 209 a.3

legatario ne rem legatam alienet an possit prohiberi 225.b.2

legatum ad diem incertum non transmittitur 121.a.6

legatum transmittitur 119.b.1

legatum ubi præstandum sit 206.b.6

legatum quod uiuo testatore ad legatarium peruenit,an præstandum sit 209 a.1

legatum & relictum ultima uoluntate an conferatur 195.a.10

legatum quantitatis an excuset a mora 211.b.9

legatum quod interijt, quomodo præstandum

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.24/b

dum 210.a.1
Legatum intra decem annos non petitum, an amissum sit 213.a.5
legata ut debeantur, requiritur aditio ex testamento 78.a.7
legata an testamento per uim facto uel prohibito mutari, an debeantur 230.b.6
legata integra an hæres præstare teneatur 207.b.1
legatorum fructus an hæres restituat ibid.b.2
legatum sub modo relictum an statim præstandum ibi.b.3
legata præstare hæres an teneatur 205 b.1
legata quo pacto soluantur pluribus existẽtibus hæredibus 206.a.4
legata quando præstanda sint 212 a.1
legatorum solutio num arguat aditionem esse factam 59.b.10
legitimam hæres an perdat, uoluntatem defuncti non faciens 198.a.3
legitimæ an imponi possit onus prohibitionis 226.a.2
legitimus contradictor quis sit 103 a.3
legitimi executores qui 240.a.5
libellus petitionis hæredit. quomodo formandus 90.a.8
libellone sit opus in tabularum apertione petenda 18.a.5
libelli interdicti, quorum bonorum, forma 93.b.8
liberi qui sint 171.b.2
liberi instituti cum extraneo an conferant 172.b.1
liberi contra iuramentũ matris, quæ hæreditati paternæ renunciauit, venire possunt 128.a.9
liberi hæredes esse volentes, conferunt, pag. 170.a.1
Libri et sumptus studiorum an conferantur, pag. 194.b.6
libri studioso dati collationem non subeunt pagin. 178.b.6. nisi illos abligurierit filius, uel patrem spe frustratus fuerit ibid.a.b.7
lites defuncti persequens, adijsse creditur pag. 61.b.24
locatio rei hæreditariæ aditionem probat, ibid.a.21
lucrum dotis collationem non subit, pagin. 190.a.3
lucrum ex pecunia patris an conferatur, pag. 175.a.4

M

MAritus dans pauperibus uestes vxoris, an adijsse putetur, pagin. 66.b.9
Maritus necem vxoris non uindicans, dotem ex pacto, uel statuto perdit, pa. 234 b.4
Maritus vxorem adulteram occidens, an successione priuetur, pag. 233.a.2
Maritus dotem non restituens, an adijsse putetur, pag. 68.a.4
Mater tutorem filio non petens, ab eius successione repellitur pagina 204 a.8
Mercatores rationum libros deliberanti exhibere decet, pag. 13.b.4
Mercatorum libri plenam fidem quando faciant ibid.b.5
Metus quo quis aliquem prohibet testari qualis & quantus esse debeat, pagina 230.a.4
Militia num fratribus communicanda sit, pag. 189.a.2
ad Militiam pater filio tenetur, pagin. 179 b.3
in Militari testamento licet hæreditas non

adeatur,

adeatur, tamen debentur relicta, pagin. 78.a.3
Minor sine curatore non recte repudiat hæreditatem, pa. 37.b.3
Minor 25. & maior 17. annis an exequi possit, pag. 244.a.19
Minor an debeat accusare occisores defuncti pag. 234.b.5.
Minori 25. annis, an detur soli ius deliberandi, pag. 5.a.8
Minor absque curatoris consensu adire hæreditatem nequit, pag. 73.a.10
Minoris vel maioris hæreditatem adire impediti hæres restituitur, pagina 124.a.15
Monachus non potest esse executor testamenti sine consensu superioris, pa. 242 a.8
Monachi ex ordine minorum non possunt esse executores, pa. ibi.b.11
Monacho ante aditionem hæredita. mortuo, an monasterium adeat, pagin. 76 a.31
Monasterium non tenetur conficere inuentarium 137.b.9
Monasterium vel Abbas an repudiare possit hæreditatem sine monacho, pag. 39 a.10
Monasterio an competat remedium l. fin. C. de ed. D. Had. monacho repudiante hæred. 101.b 8.
Monasterio defertur hæreditas immediatè 76.b.32
Monitio hæredis non implentis uoluntatem defuncti, vna an sufficiat, 201.a.b.2. an personalis esse debeat ibid b.3
Mora legatarijs quando fiat, pagi. 210 b.3
Mora per hæredem commissa, num sit soluendum interesse 211.a 5
Moram hæres purgare an possit elapso tempore ibid.b.10
Mulier quibus casibus dotem exigere possit constante matrimonio, pag. 181 b.1
Mulier hæreditate adita extra territorium nubere potest 82.a.b.5
Mulier an executrix esse possit, pagi. 244 b.25
Mulier habens expressam hypothecam an præferatur habenti anteriorem expressam 186.a.4
Mulier hæreditatem adire sola num possit 73.b.13
Mutuum quod filius sumpsit studiorum gratia, an pater teneatur soluere, pag. 178.a.5

N

Naturalis in præiudicium hæredis legitimari non potest per principem 82.a.3
Nemo compelli potest ad officium re integra 245.a.2
Necem defuncti non ulciscens, indignus est hæreditate 234.a.1
Necem defuncti vindicare quis debeat, ibi. a.2
Necem defuncti non vindicans, quando cõstituatur in mora 235.a.3
Nepos ab hæreditate patris abstinens an aui consequi possit 40 a.4
Nepotes dotem ab auo datam an conferant 190.b.7. num dotem matris suæ patruis uel auunculis conferant, pagin. 191.a.8
Notarius instrumenta rogatus edere debet 13 b.2
Notarius an testamentum teneatur edere exheredato, uel legitimo, pag. 20 b.18

O.

Obligatio rem tradi, num transeat in quemuis hæredem in solidum, pagina 129.b.15
Obligationes defuncti in hæredem transeunt 126.b.1
Officium hæredis quid sit 196.b.1
Omissio quid sit 23.b.4
Omissio in suspenso & pendenti esse non potest 24.b. 1.solo animo fieri potest ibid.b.2
Omissio venerabilis crucis an vitiet inuentarium 141.a.1
Omissio probari debet cũ non præsumatur, 30.b.1.inducitur per uerba uel facta, pagi. ibid.b.2
Omissionem inducentia verba ibid.b.3
Omissionem inducentia facta ibi.b.1 quæst.7
Omittere & acquirere sunt aduersa non priuantia 23 a.1
Omittere generale est uocabulum ibid. b.3

P

Pascens familiam defuncti, an adiuisse credendus 65.b
Pater potest hæreditatem aduentitiam filij acceptare 39.b.2
Pater de matris hæreditate disponens, an dicendus sit adiuisse 60.a.15
Pater infantis nomine adit hæreditatem 71.b.3
Pater hæreditatem profectitiam filio inuĩto potest adire 75 a.24
Pater aduentitiam hæreditatem adire potest inuĩto filio ac ignorante, pag. 75 b.26
Pater de necessitate cogitur filiam dotare 179.a.1
Pater infantis nomine repudiare hæreditatem non potest 38.a.4
Pater filio rem tradens, non tamen eam facit accipientis 176.b.4.nec filij nomine emens & tradens ibid. b.5
Patre absente dotem filia constante matrimonio exigere potest, pagina 182 b.7
Patrui & auunculi an conferant nepotib. 173.b.2.
Pauperes testatoris consanguinei debent præferri cæteris 253.a.6
Peculium profectitium an conferatur, pagina 175.a.3
Petens hæreditatem indicet, quo iure succedat 85.b.7
Petens hæreditatem an specificare res singulas opus habeat 89.b.5.& pag.seq.
Petitio hæreditatis nũ aditionem inducat 59.a.8.
Petitio hæreditatis an personalis actio sit vel realis 84.b.1.num stricti iuris uel bonæ fidei ibid.b.2
Petitio hæreditatis contra quem detur 87. b.1.cur non detur contra titulo possidentem ibid.b.2
Petitione hæreditatis pendente, quem conuenient legatarij 88.b.8
Pœna hæredis quæ sit, uoluntatem defunti non exequentis 197.b.1
Portio a cohærede repudiata accrescit alteri inuito 69.b.3
Possessio quibus remedijs petatur 83.b quæst.4
Possessio an in hæredem transmittatur 82 b.1.ea in hæredem translata, num detur interdictum recuperandæ possessionis 83 a.3
Possessio transfertur restitutione facta, pagina 216.a.4
Possessio decenij probat aditionem hæreditatis

ditatis 62.b.5.
Possessionis bonorum eadem ferme ratio, quæ aditionis 76.a.28
Pro possessore quis possideat 88.a.4
Possidens bona hered. an adiuisse censeatur 62.a.3
Prælatus an absque consensu Capituli hæreditatem repudiare possit 29.a.11
Prelatus nō habens iurisdictionem Episcopalem, compellere potest executores ad exequendum. 142.a.7
Prælationis priuilegium in donatione propter nuptias mulier an habeat, pagina 188.b.4
Prelegatū an posit seruari, repudiata hereditate 35.a.9
Prælegatum hæres an perdat, voluntatem defuncti non implens pagina 198 a.2
Prescriptio rerum fideicommisso subiectarum an currat 119.b.3
Præsumptio, ex longe detentione hereditatis probationis instar, pagina 39 b.8
Priuilegium an in hæredem transeat, pag. 722.a.1
Priuilegium in dubio an personale vel reale præsumatur ibid.b.2
Priuilegium personale quid sit, pag 123. a.3
Priuilegium antelationis an transeat in hæredes 189. b. 5. transit tantum ad filios eiusdem matrimonij, ibid. b. 6. an competat doti putatiuæ ibid. b.7
Priuilegium l. maritus, an transeat in hæredem 123.a.5
Priuilegium prelationis mulieris ratione dotis an in hæredem transeat ibid. b.7
Priuilegiū abstensionem reuocandi an transeat ib.b.8
Priuilegium l. scimus, C. de inoffic. testam. an transmittatur ac hæredes ibid. b.9
Priuilegium reale quid sit ibid.b.10
Priuilegium mixtum quid sit ibid.b.11
Probationes quales requirantur in interdicto quorum bonorum 93.a.6
Procuratoris constitutio an aditionem inducat 59.a.7
Prodigus solus adire hered. nequit 73.a & b.12
Profectitiam hæreditatem pater solus repudiare nequit 38.a.7
Prohibitio alienationis non semper fit expressis verbis 223.a.2
Prohibitio alienationis quibus possit fieri 225.a.1
Prohibitionis causa nō semper exprimenda est 223.a.2
Prohibitionis tacitæ exempla ibid.a.b 2.3.4.5. & seqq.
Prohibita an vllo vnquā casu alienari possint 226.b.4
Prohibitus alienare an Trebellianicam detrahere possit ibi.b.3
Prohiberi quæ possint, ne alienentur ibi. a.1
Promissa defuncti iurata hæres præstare tenetur 127.b.5
Protestatio de non adeundo actibus certis tollitur 58.b.6
Publicatio testamenti num citatis quorum interest, an valeat 22.a.9
Pupillus sine tutore an constituatur in mora, si appellatus fuerit 210.b.4 & pag. seq. a.
Pupillus cuius tutor testamentum impugnauit, indignus habetur 231.a.9
Pupillus sine tutoris authoritate hæreditatem nequit adire 72.a.6. lucrosam adire an possit ibi.b.7
Pupillus possidens bona hæreditatis an

adiuisse censendus sit, pagina 62 b.6
pupillus potest facere pacem cum interfectore patris cum authoritate tutoris, pagina 238.b.1

Q

QVærela inofficiosi testamenti non inducit aditionem, pagina 56 b.5

R

RAtihabitio in reputatione non sufficit 27.b.27
Ratihabitio in aditione hæreditatis non sufficit 47.b.20
Rationes executoris quomodo probentur 250.a.5.
Relicta ad pias causas debentur etiam hæreditate non adita 78.a.5
Religioso executionem sine venia suscipiente, an valeat quod gestum est, pag. 242 b.9.
Res alienari prohibita an possit præscribi 22 .b.9
Res collata quomodo diuidatur, pagi. 196 b.7
Res hereditaria vendi non potest ab executore, nisi præsenti pecunia, pagina 259 a.4
Res hereditaria sunt apud deliberantem heredem 11.b.5
Res non alienabiles in dotem dare qui possint 227.a.7
Res sacras legatas hæres soluere an possit 208.a.5
Restitutio fideicom. quomodo fiat, pag. 217 a.1.
Restitutus non detracta Trebellianica, an censeatur donasse ibi.a.2
Restitutio hæreditatis qua actione petatur 219.b.2.
Restitutione an opus sit clausula codicillari testamento apposita, pag. 125 a.16
Rem uitiose a defuncto possessam hæres non potest præscribere 130.a.b.num.3
Remedium, l.fi.C.de edict.D.Hadr. toll. cui detur 100.a.1
Remedium l.fin.C.edict D. Hadr. quale sit 97.b.1.num solummodo adipiscendæ possessionis sit ib.b.2
Remed.l.fi.C.de edic.D.Had. an detur si aliquæ res ab hærede fuerint posseßæ 96.a.6. an detur ante hæreditatis aditionem ibid.a.7
Repudians causam intestati, censetur & testamento repudiasse 26.a.19
Repudians hæreditatem non desint esse hæres 40.b.1
Repudians partem, an totam hæreditatem repudiare censeatur 34.a.3
Repudians hæreditatem in genere vtrique iuri renunciat 26.b.20
Repudians succesßionem ciuilē habebit prætoriam ibi.b.21
Repudiata pars cohæredi accrescit, pagina 39.b.2
Repudiatio errore facta non valet, 24.b.3 vt nec qua metu facta est, pagina 25 a.4.
Repudiatio per conditionem suspensa nō ualet ibi.b.10
Repudiatio per procuratorem fieri non potest 27.b.28
Repudiatio nondum delata hæreditatis an cum iuramento facta valeat, pag. 25 b.12
Repudiationi quanto tempore præscribatur 40.b.5.
Repudiaturus nouerit ex qua parte sit hæres scriptus 27.b.26

Repu-

Repudiaturi hæreditatem requisita, pagin. 25.a.8
Reuocatio abstensionis expresse fiat, pagin. 28.a.3.
Rustico & ignoranti, nece defuncti non vindicanti, an parcatur pag. 235 a.6

S

Saluianum interdictũ habet mulier ad persequendam suam hypothecę possessionem 187.b.1
Sepeliens defunctum an adiuisse præsumatur. 65.a.2
Sepulcra, an transeant in fideicommissariũ 129.a.5.
Seruitus à defuncto promissa, an possit inter heredes diuidi 129 b.14
Seruitutes an transeant in heredem, pagin. 125.a.1
Seruitutes an veniant petitione hæreditatis 89.a.2
Seruo non competit ius deliberandi 5.a.9
Seruus sine iussu Domini adire hereditatẽ nequit 74 b.18 *potest cogi vt adeat ibi.* b.19
Seruum hereditarium manumittẽs adiuisse censetur 59.b 12
Socer paratus dare fideiussores, an euitet exactionem dotis 184.a.3
Solutio debitorum hereditariorũ an inducat aditionem 66.a.7
Speciem ipsam seu rem in collationem bonorum venire an necesse semper sit, pagin. 193.b.2
Spolij exceptio heredi possessionem sua sponte occupanti, obijci non potest, pag. 97.b.4
Spurius an necem patris vlciscatur, pagin. 238.b.2
Stipulatio conditionalis an in hæredem trãseat 127.a.3
Subscriptio generalis inuentarij an sufficiat 190.b.2
Subscriptionis Notarij forma, pag. 22 b.11
Substitutionis ius repudians, an etiam censeatur ius repudiare accrescendi, pagina 27.a.24
Substituto num concedatur remedium l. fi. C. edict. D. Adrian. 102.a.10
Succedens duplici iure, repudiato nouo habebit uetus 26.a.17
Succedenti ex iure prætorio an detur petitio hæreditatis 85.a.5
Succedentes ab intestato an sint legitimi contradictores 104.a.6
Succedentes non ex capite, vnde liberi, sed vnde agnati, an conferant, pagin. 173 a.3
Successio prætoria an iure consanguinitatis transmittatur 118.a.6
Successio prętorio iure delata an transmittatur iure suitatis 115.b.2
Successor prætorius ius deliber. transmittit 109 a.4.
Sumptus studiorum an conferantur, pagin. 178.a.4
Suus hæres conferre tenetur, pag. 171 b.3
Suus hæres gabellam soluere non tenetur de hæreditate 42.b.6
Suus hæres transmittit hæreditatem non aditam ex iure suitatis, pag. 112. b.1

T

Tabulę seu testamenta vbi aperienda sint 17.a.1. *quando aperienda,* ibid.a.2
Tabulæ pupillares quando peti possint edi 16.a.8

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.24/b

Tabulas siue instrumentum sibi aperiri petens, iurabit sua interesse, pagina 18. *b*.7
Tabulas amissas, qui dicit, probet, 15. *b*. 5. *supprimens ut puniatur, ibi.b.*6. *habere se negans contra eum ad exhibendum agitur* 16.*a*.7
Tacens per tempus ad deliberandum datũ, an repudiare hæreditatem censendus sit 8.*b*.1
Tempus exequendi a testatore definitum quando currere incipiat, 247.*b*.2. *quando verò non constitutum* *pag. seq.* 248.*a*.3.
Tempus exequendi ignorãti & absenti vel impedito num currat *ibi.a*.5
Testamentarius tutor an accepto legato sese excusare possit. 203.*a*.5
Testamentarij executores qui, pag. 240 *a*.5
Testamentum edi prohibitum an edendum 15.*b*.4
Testamentum publicandi forma, pag. 21 *b*.5
Testamentum rescindi si speratur non potest hæreditas adiri 46.*b*.15
Testamentum nuncupatiuum vt publicetur 12.*a*.8
Testamentum ex originali descriptum an fidem faciat originali perdito *ibi. b*.10
Testamentum actis insinuatum fit publicũ ibi.b.13
Testamentum occultanti an debeantur legata 209.*b*.4
Testamentum deliberanti debet edi 15.*a*.1 *falsum edi non debet, ibi.a* 2. *reuocatum edi debet* *ib.a*.3
Testamentum coram iudice apertum an fa ctas fidem 21.*a*.1
Testamentum qui extorsit, indignus est 229.*b*. 1. *qui item fieri uel mutari prohibuit* 230.*a*.3
Testamentum falsum dicens nec obtinens indignus est, ibid.b.7. *& legitimam perdit* *ibi.b*. 8
Testamentum num totum aperiendum sit 19.*b*.16
Testamentum ut fidem faciat quid agendum 21.*a*.2
Testamenta plura an simul edenda, pagina 20.*b*.20
Testamenta duo eodem die confecta si proferantur, vtrumque vitiatum habetur 99.*a*.13
Testator, cauere potest, vt debeantur legata, licet hereditas non adeatur 78.*a*.8
Testator an possit legatario potestatem dare legatum propria authoritate occupandi 207.*a*.2
Testator vt caueat, ne testamentum suum vitietur 22.*b*.12
Testatorem ad sui defensionem occidens, indignus non est hæredit. pag.233. *b*.4
Testatorem occidens, indignus est hæredit. 233.*a*.1
Testatoris mors ante apertionem tabularum probanda est, 17.*b*.3. *quomodo probetur* *ibi.b*.4
Teste vno aut pluribus mortuis aut absentibus, an testamenti apertura impediatur 19.*a*.11
Testes subsignationem suam in testamento iuramento confirmabunt, 18.*a*. 9. *seorsum in apertione examinandi ibid. b*.10
Testes qui & quot publicationi tabularum interesse debeant 21.*b*.6
Testes quotnam interesse debeant confectioni inuentarij 142.*b*. 1. *quales, ibid.b*.2 *an debeant intueri faciem hæredis tabellarij, atque aliorum*, 143.*a*. 4. *idem an semper adhibendi* *ibi.b*.5
Testis manum suam ac sigillum agnoscere renuens, testamentum reddit suspectum

19.b.13
Testibus iurantibus citandi sunt quorum interest 21.b.3
Testium nomina an edenda instrumenta edito 14.a.9
Testium præsentia in apertura testamenti necessaria 18.b.8
transactio cum fideicommissarijs an inducat aditionem 59.b.13
transactio filij cum occisoribus patris an probet aditionem 64.b.6
transactio super crimine fieri quãdo possit 238.a.1
transactione facta, num reus à iudice puniri queat, 237.a.1.& *alius processum prosequi possit* ibid.b.3
trãsigere num liceat de nece defuncti, pag. 236.b.quæst.30
transmissio quid sit 81.a.quæst.1
transmissio fit in hæredis hæredem, pagina 107.b.2
transmissio in specie quid sit, 107.a.1.& *quotuplex* ibid.a.2
transmissio iuris deliberandi quid sit 109 a.1.*an competat filio* ibid. a.2
transmissionis ius fortius est iure substitutionis 108.a.4.*an itidem potentius iure accrescendi* ibi.b.5
transmittens hæreditatem scire debet hæreditatem sibi esse delatam, pagi. 107 b.1
trebellianicam an hæres amittat ob non confectum inuentarium, pagina 160 a.2
à tutela testamentaria se excusans, an à substitutione pupillari repellatur, pagi. 203.b.6
tutelam suscipere recusans, an relictis priuetur 201.b.2
tutor infantis nomine repudiare nequit, pagina 37.b.3
tutor sibi non potest fideicommissum restituere 216.b.3
tutori an competat ius deliberandi, pagina 5.a.7
tutor si non petitius fuerit, & pupillus intra annum mortuus, an mater eius successione priuetur, pagina 204 a.9
tutorem petendi an alius annus detur, ei qui matrem in gradu sequitur ibid. b.13
tutorem petere mater an teneatur existente substituto in legitimo tutore, pagina 205.a.15
tutorem non petens, an legatum à patre pupilli amittat ibid.a.16
tutorem pupillo adituro cõsentire non sufficit 73.a.8
tutores legitimi si excusantes, an hæredita te priuentur, pagi. 203.b.7

V

VEndens res hæreditarias adijsse putatur 60.b.20
Verba aditionem certo inducentia, pagina 52.a.2
Verba enunciatiua quæ dicantur, pagina 54.b.2.
Verba ambigua non inducunt aditionem pagina 50.b.3
Verba omissionem hæreditatis inducentia 30.b.3
Vindicatio mulieri dotem repetẽti conceditur 187.b.1
Vitium uisibile noceat testamento 99.b 14.*inuisibile annoceat* ibid b.15
Viuentis nulla hæreditas 46.a.11
Voluntas defuncti an implenda sit ex minus solenni testamento 202.a.1
Volũtas testatoris etiam non facienda impletur 220.a.1

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/b

Voluntas testatoris quare implenda sit 197.a.quæst.2
Voluntatē defuncti hæres declarare quando possit 128.a.7
Voluntatem defuncti impletam non esse dicēs, an id probare opus habeat 200.a.4
& quomodo ibid.b.5
Usuræ post moram legatarij an statim debeantur 211.a.7
Vsuras illicitas restituere tenetur hæres 130.a.2
Uxor habitans in domo mariti an adiuisse dicenda sit. 64.a.4
Vxorem defuncti comprimens indignus est hæreditate 231.a.10
Vxorem mortuam num maritus vel heres sepelire debeat 232.b.8
Vxorem uel unum ex liberis testatoris occidens, indignus est hæreditate, pagina 233.b.5

FINIS.

TRACTATVS.

MICHAELIS GRASSI I. C. CELEBERRIMI,

De Successione tàm ex testamento, quàm ab intestato.

Liber Secundus.

ARTICVLVS IVS DELIBERANDI:

Quamuis hodie ex communi DD. sententia ius deliberandi necessarium non existimetur, ideoque minus laboris in hoc explicando posuerint, eius tamen utilitas non est minima, vt si quis hæres institutus antè nouerit uires hereditatis, sed clausis adhuc tabulis nescit, quanta sint legata, vel sepositis rationum libris, ignorat, quantum debeatur æris alieni: quæ facile cognoscere potest, & quidem sine sumptu: Cum e contra inuentarij confectio non solum multas solennitates habeat sed etiam requirat non parum laboris, & magnos sæpissime sumptus postulet, præsertim ubi res sunt in varia disparatæ loca. Quocirca silenti pede transire non possumus, quin pauca de iure deliberandi delibemus.

Quæstio Prima.

SVMMARIA.

1 *Quid si ius deliberandi.*
2 *Quo iure introductum.*
3 *Vnde sit deductum.*
4 *Quid si cretio.*
5 *An cretioni hodie locus.*
6 *Tempus a testatore in testamento assignatum, quando currat.*
7 *Ius deliberãdi quare sit introductum.*
8 *Num ius deliberandi etiam hodie habeat locum, post introductum inuentarij beneficium,*

AB initio huius §. finalis quero, quid sit *IVS DELIBERANDI.* Respon. Ius deliberandi est potestas consultandi de hereditate adeunda, vel nõ adeunda. De hac definitione est text. in §. extraneis, inst. de hæredũ qualit. & different. ac eã probãt Azo. & reliqui Dd. oẽs ibidẽ cõiter. Quæ definitio angustior est, quã ut post iuris abstinendi introductionem, oĩbus qui deliberare possunt, cõpetat: quãobrẽ ex rubr. ff. de acq. uel omitt. generalius finio, facultatẽ cõsultãdi de hereditate acqui

renda vel omittenda, certo per iudicē circumscripta tempore.

2 Quęro, ius deliberandi, quo iure est introductum? Respondeo breuiter, iure prætorio, tex. est in l. si seruus, ff. de iure deliberandi, glo. in verbo ait prætor, ibi, Budeus, VVesenb. atque alij DD. communiter in d. §. extraneis, Insti. de hær. qualit. & diff.

3 Vnde ptor hoc ius deduxit? Respōdeo. Olim testator in suo testamento præfiniebat hæredi tempus intra quod adiret vel cerneret hęreditatem, leg. is qui hæres, ff. de acquir. hær. Vlpianus titulo 22. §. 27. & 28. infragmentis. Tholo. in syntag. iur. li. 46. cap. 6. VVesenb. d. §. extraneis, Ræuard. li. singul. de autoritate prudentum c. 8. verb. cretione. Monticu. ad l. scimus, C. de iur. deliber. omnesque DD. ac interpretes in l. cretiones, C. de iu. delib.

Verum cum cretiones, tantum in hæreditatibus, quę ex testamento deferebantur locum habebant, hæreditatesque sine cretione date in suspenso manebant, quemadmodum & ille quæ lege ad hæredes deuoluebantur legitimos, plenius prætor inuenit remedium per ius deliberandi, incommoditatesque illas rescuit, ueluti, testatur VVesenb. in d. §. extraneis.

4 Ex dictis quæro, quid igitur est cretio? Respondeo. De hac quæstione, ut de alijs fere omnibus, quæ antiquitatem sapiunt, mire loquuntur interpretes, Alciat. li. 3. disputationum, ca. 7. & ad l. quidam ignauiæ, C. de decimis, libr. 10. & Contius ca. 12. disput. libr. 1. Cretionem capiunt pro ipsa aditione, unde eam definiunt esse, cum quis pręsentibus & uidentibus testibus, se hæredem fore constituit. Quod idem sentire uidetur gl. & Bar. reliquique DD. ad d. l. cretionum, C. de iur. deliber.

Sed Irner. ibi. Couar. li. 4. Resol. c. 10. Tholos. in sintagm. iuris d. c. & lib. 46. Vvesemb. d. §. extraneis ex d. 22. titu. Vlpian. cretionem dicunt spatium certorum dierum, quod datur a testatore hæredi instituto ad deliberandum num velit hæreditatem suscipere.

Quæ sententia mihi uerior uidetur ob autoritatem Vlpiani, quem nec Alciat. nec Cont. uiderunt, atque ideo cretionem ex uerbo suo cernere descripserunt. Non tamē inficias ire possumus, cernere hæreditatem, significare hæreditatem ex præscripto testatoris adire. Sic enim Vlpianus d. titu. 22. illud explicat. Cernere inquit, est uerba cretionis, dicere adhunc modum, cum me Mæuius hæredem instituerit, eam hæreditatem adeo, cernoque.

5 Sed nunquid ius creationū per ius deliberandi est sublatum, ita, ut hodie testator hæredi, non possit præfinire tempus intra quod adeat? Respondeo de hac quæstione sunt sententię discrepantes. Quod quolibet die hæres institutus hæreditatem adire, possit, gloss. in d. l. cretionum, testatur, ex qua Bar. ibid. Tholosan. in sintag. iur. libr. 46. capit. 2. VVesenbec. paratit. ff. de iure deliberan. & alii Doctorum in d. l. cretionem, negatiuam ducunt opinionem, quia testator ipso iure non potest excludere hæredem, per lapsum temporis, l. e. nemo potest, ff. in fi. cum ibi notat. ff. de leg. 1. Contrariam uero tuentur Rapha. Paul. Castr. Angel. in d. leg. si quis hæres, ff. de acqui. hæred. Fulgos. per dict. gloss. in l. cretionum, atque concludunt, quod hæres post præter lapsum, a testatore ad adeundum, præfinitum tempus, nō amplius admittatur, nec Castrensi obstare videtur, dicta lege nemo potest, quam interpretamur, de iure quæsito, non quærendo.

Hasce opiniones conciliare studet Alexandro in lege cretionum, hoc pacto, ut prior sententia obtineat, si pure & absolute, tempus a testatore præscriptum est, & hoc tanquam ex communi omnium Doctorum mē-

te in

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/b

te in lege nemo poteſt, ff. de leg. 1. concludit quod teſtator non poſſit ipſo iure per lapſum temporis hæredem excludere. Sin conditionaliter teſtator tempus adeundi adiecerit, puta ſi intra quinque menſes. Titius hæreditatem non adierit, exhæres eſto, teneat poſterior opinio, quia conditio in teſtamento a teſtatore ad poſita, in forma impleri debet, quoniam pro forma eſt, leg. Męuius, ff. de conditio. & demõſtr. & ibidem communiter Doctorum omnes, Socin. conſi. 31. li. 3. Ioan. Cephal. volum. 3. conſi. 441. Hanc dicit communem opinionem, Iaſon in lege Gallus, §. quid ſi tantum, ff. de liber. & poſthum s, communem quoque aſſerit Iacob. de S. Gregorio in le. pater, ff. de iure dot. Communem quoque ait Crau. conſi. 1. nu. 3. adeo vt priuetur hæres etiam hæreditate, ſi ſine teſtatoris cõſilio uxorẽ duxerit, quemadmodum teſtatur Clarus in §. teſta. qu. 69.

Sed magiſque placet opinio Angeli ſine diſtinctione, quam etiam probat altera glo. in d. l. cretionum, communiter approbata teſte ibid. Alexan. qui refert ita fuiſſe Florentiæ deciſum, cui aſſentitur Oldr conſi. 108. quem allegat Crauett. conſi. 127. Nam non ipſæ ſunt ſublatæ cretiones, per leg. cretionum, ſed illarum ſcrupuloſa ſolennitas, qua tertia, quinta, ſeptima ſolum feria, item ſolenni uerborum enuntiatione hæredes poterant hæreditatem, cernere, neque contra leges quid facie aut cauebit in ſuo teſtamento teſtator, ne leges locum habeant, ſi cretionis ſuę tempus continetur intra illud tempus, quod a l. cũ in antiquiorib. Co. de iur. delib. præſcribitur. Quod. n. leges poſſunt in teſtamẽto, hoc magis poterit teſtatoris voluntas ſecundum cõem opinionem DD. in d. l. nemo poteſt.

6 Verum tempus ita a teſtatore aſſignatum in teſtamento, quando currit. Reſpon. non niſi a die ſcientię, licet teſtator non dixerit, hæreditatem meã cernito intra centum proximos dies poſt mea morte, quibus ſcieris, potueris, ita tenet Rom. conſi. 228. & Mandoſ. ibi in adit. Tiraq. qui alios refert plurimos, de vtroque tract. tit. 1. argumen. §. 46. gl. q. 4. n. 9.

7 Quæro, ius deliberandi quare ſit a prætore introductum. Reſp. gl. ad d. l. ſi ſeruus, §. ait prætor le. Ariſt. ff. de iure deliber. & ibid. Godofred. VVeſembec. in paratit. eo. tit. atque alij Doctores in d. le. tenent, quod introductum ſi tam in gratiam creditorum, ne diutius ſuſpendantur hærede non adeunte, quam hæredis cauſa, nec temere repudiet hæreditatem lucroſam, uel nimis audacter adeat hæreditatem damnoſam inſtantibus legatarijs & creditoribus.

Sed uerior mihi uidetu r opinio Budęi d. §. extraneis, Inſt. de hæred. qualit. prætores ius deliberandi introduxiſſe affirmat. ad adeundam hæreditatem, hoc eſt ſolius hæredis gratia, nam ante ius deliberandi introductum, creditor quoque inſtare potuit, ut hæres hæreditatem adiret uel repudiaret, tẽpus ſolum prætor deliberandi conceſſit, ait enim ſic prætor. Si quis tempus ad deliberandum petet, dabo. le. ſi ſeruus, ff. de iur. delib. Creditor autẽ non petit, ſed hæredem urget, ut petat ius deliberandi.

8 Quæro, num ius deliberandi etiã iure nouiſſimo, quo inuentarium eſt introductum, habeat locũ? Reſp. Quod ſic, tex. eſt in l. fi. § & hæc quidem, C. de iur. delib. quem tenent gl. Bar. Ale. atque alij DD. oẽs, ac licet nouum ac melius ius inductũ ſit (per inuẽtariũ) remediũ per nouã lẽge, nõ tamen tollitur remedium ueteris legis. Hanc cõmunẽ dicit Villalob. in com. opi. uerb. lex, contradictoria ſunt tẽpora inuẽtarij, quam iuris delib erandi, quod ẽt minus ſumptũ ac moleſtiarũ exiſtit, quã illud, ut hoc uno ore oẽs fatentur DD.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/b

Quæstio II.

SVMMARIA.

1 *Quibus competat ius deliberandi.*
2 *An etiam legatario.*
3 *An fideicommissario vniuersali.*
4 *An furioso.*
5 *An curatori furiosi.*
6 *An infanti.*
7 *Num eius tutoris.*
8 *Numquid minori 25. annis.*
9 *Num seruo detur.*
10 *An domino eius.*
11 *Si filius est institutus hæres, num patri vel filio.*
12 *An detur suo hæredi.*
13 *Et si datur, an per illud sit sublatum ius suitatis.*
14 *A quo detur ius deliberandi.*

1 QVibus competit ius deliberandi? Resp. vno verbo, omnibus hęredibus, legitimis ac testamentarijs, l. cũ in antiquiorib. C. de iur. deliber. Azo, Bart. Ias. atque alij DD. ibi Theolo. in syntag. iur. libr. 46. c. 2. VVesenbec. paratit. ff. ad hunc titulum.

2 Quæro, num etiam competat legatario? Respond. communis est, quod nonquam tenent glo. Bart. & reliqui DD. in l. si seruus, §. ait prætor, ff. de iur. deliber. Ias. in leg. cum filiofamilias. ff. de leg. 1. Sichard. in rubric. C. de iur. deliberand. & ratio est, quia legatarius nullum metuit damnum, ut hæres, Legatum namque non detrimento, sed lucro esse solet, d. leg. cum filiofami. l. hæreditatem, ff. mandati l. si creditori, ff. de leg. 1. Et communis est regula ut testatur Soc. l. 1 ff. eo. Ne legatum sit inutile, ac sine lucro.

3 Quæro, an ius deliberandi detur fideicommissario? Respondeo quod sic ita, tenet glo. & Bart. in d. le. si seruus, Alc. in l. si patroni, §. fideicommissum ff. ad Trebel. Soc. §. ueniamus. nu. 67. ff. de legat. 1. dicit, quod Barto. opinionem sequantur omnes. Hoc tamen intelligendum est de fideicommissario, uniuersali, nõ particulari, qui meru m lucrum, ille uero etiam damnum expectat, atque hęredis habetur loco, le. si filius, §. 1. ff. ad Senatusc. Macedon. Ang. & Imol. in le. 1 §. si quis quadraginta, & Bart. ibid. §. de illo, ff. ad Trebel. Eamque communem testatur Iason in d. l. cum filiofam.

4 Quæro, num ius deliberandi conceda tur furioso? Respond. quod nõ nam is mente caret, leg. si cum dotem, §. si maritus, ff. solur. matrim. nec voluntatem habet, le. qui seruum, ff. de acquir. hæred. le. furiosi, ff. de re. iur. sine quibus nulla deliberatio est, quia diligenti consultatione & perquisitione res, quæ dubia est, ad certitudinem quandam perducitur, tãquam per libellum res ad iustum redigitur pondus secundum Thol. in syntag. iur. li. 46. cap. 2. Nec vllum aliud negotium furiosus, ex communi DD. sententia, ad l. in negotius, ff. de reg. iu. contrahere potest.

5 Sed num curatori eius dabitur. Respondeo quod non, siquidem ille non potest omittere, neque acquirere. Repudiare autem non potest, quia ipsi nõ licet, illi quem in cura habet nocere, ut seruat Cynus in le. fi. ff. de administratio. & peric. tutorum, Barto. Nico. de Neapo. ac communiter Doctorum in leg. ab agnato, ff. de curat. furios. atque eius est repudiare, qui nomine ꝓprio sibi acquirere potest, Bart. in leg. tutor, ff. de furios. Alexand. leg. legatum, ff. de legat. 1. Dec. & Moder. in l. bonorum, C. qui admitti. Adire nõ potest, quia hæreditas per procuratorem acquiri nõ potest, l. per procuratorem, ff. de acq. hęr. Sed de istis quęstionibus infra in articulo de omissione, et acquisitione.

6 Quæro, an infanti detur? Respond. Infans ille est uere infans, neque fari potest

6 Quæro, an infanti detur? Respon. Infans ille est verè infans, neque fari potest, vel quod idem est, septem annos non excessit, l. pen. ff. de verb. oblig. l. mulier. ff. eodē l. qui habet, §. si pupillus, ff. de tut. l. penul. §. sufficit, ff. de administ. tut. aut maior est septem annis. Priore casu nec uelle nec nolle in ea ætate creditur, Dec. & alij in d. l. in negotijs, ergo neq. deliberare nū velit an nolit adire, atq. tum furioso comparatur secundum Ias. Deciū, atq. alios in l. infantis, C. qui admitti posteriore casu deliberare pōt una cum tutore, l. pupillus, ff. de acq. hæred. glo. & Doctores, ibi omnes, præcipue Bart. & Iaso. Hanc testatur communem Alex. in l. morte, ff. eodem, cōmunem quoq. asserit Iaso. in l. pupillorum, ff. eod.

7 Ex dictis quæro, cui competit ius deliberandi, hærede existente infante: num tutori eius? Respondeo: Is potest deliberare, qui potest hæreditatem aut acquirere vel omittere repudiare uel adire, secundum communem Doctorum opinionem, quam diximus q. 1. hoc art. Ac licet tutor solus hæreditatem infanti delatam adire possit, le. si infanti, C. de iur. deliber. & de qua agemus infra in articulo acquisitionis, tamē potest solus repudiare, ut dicetur articulo omissionis, quæstione 12. num. 3.

8 An soli minori detur ius deliberandi. Respond. quod non, quia solus adire nequit, neque solus si curatorem habet, repudiare potest, secundum communem, quam habet Alexan. in l. impuberibus, ff. de acquirend. hæredita. & de qua agemus infra in articul. omissio. quæstio. 15. numer. 5. & in artic. acquisitio hæreditatis, quæstio. 17. numer. 10.

9 Quæro, num ius deliberandi competat seruo? Respond. quod non. Ita sentit Iason. in le. nec emere, C. de iur. deliberan. & in l. 1. §. 1. iuncta ibidem gloss. ff. si quis omiss. caus. testament. item in l. cum proponas, Codi. de hæredita. institut. Decius in l. prima. Co. qui admitti Bartol. & communiter Doctores omnes in d. le. si seruus, ff. de iur. deliber. Nam etiam in iure prætorio serui pro nulli habentur, d. leg. si seruus, l. quod attinet, & le. seruus, ff. de reg. iu. neque uelle creditur qui alterius subest imperio, le. vel. l. ff. eodem.

10 Cui igitur competit ius deliberandi, si hæreditas delata est seruo? Respond. domino eius, in cuius potestate est seruus, leg. cum filio, ff. de legat. 1. ac licet dominus fine seruo, adire hæreditatem solus non possit, attamen repudiare potest, ut infra articulis sequentibus dicetur, sine seruo deliberare valet: cui sententiæ videntur repugnare, quos in artic. omissio hæreditatis, enumeraui, quæstione 17. numero 9. qui dominum negant, solum posse hæreditatem seruo delatam repudiare.

11 Si hæreditas filiofamilias est delata, in qua erat institutus, quæro, cui detur ius deliberandi, patri, an filio? Respond. Hæreditas illa est aduentitia, vel profectitia, in illa soli filio competit, quia solus potest adire uel repudiare, ut infra tangemus, articulo acquisitionis. In hac utrique simul datur quoniam filius sine patre eam adire uel repudiare neqt: ita tenet Bartolus in dicta lege si seruus, ff. de iure deliberandi, vnde secundum illum, uelut refert Alex. in dicta lege is qui hæres, ff. de acquirend. hęredi. si statueretur filio terminus a iudice, intra quem adiret post filium elapsum non præiudicaret patri. Sed de his latius infra.

12 Quæro, an ius deliberandi competat filio seu suo hæredi in hæreditate paterna? Respondeo. Ius deliberandi sumitur specifice vel generaliter. Si sumitur in specie, ut in dicto §. extraneis, Institut. de hęredum qualitat.

tunc suo hæredi, illud non competit, vt tenent in dicto §. extranei. gl. VVesenbec. Budæus, atque alii. Suus enim hæres non adit hæreditatem, sed illi se immiscet, secundum Doctorum ibidem communem sententiam. Si generaliter pro facultate consultandi, de acquirenda uel omittenda hæreditate accipitur, tunc suo quoque competit, ut manifestum est in l. si quis suus, le. filius, ff. de iure deliberandi, le. cum in antiquioribus, Cod. eodem, Bartolus, Baldus, Angelus, Imola, & Iason, una cum alijs ibidem, atque hoc propter beneficium abstinēdi, quod liberauit suos de necessitate immiscendi, atque ab oneribus, quibus nolentes uolentes olim erant obstricti, l. de conditionibus, ff. de conditionibus & demonstrationibus, §. sui. Insti. de hæredit. qualit.

13 Ius itaque suitatis, quo necessario hæredes erant & obligationibus paternis implicati, per ius deliberandi est sublatum? Respondeo quod non. Nam ius suitatis non consistit in necessitate agnoscendi hæreditatem, sed in alijs, de qibus supra, quæst. 8. §. suitas, dictum est. Et hanc communem ait opinionem Iason in le. filio pater, ff. de legat.

14 Quæro, a quo petitur ius deliberandi? Respond. uel a principe uel iudice quouis ordinario, tex. est in l. fin. §. & hæc quidem, C. de iur. deliber. Iure digestorum dabatur a prætore, d. l. si seruus, ff. de iur. deliber.

Quæstio Tertia.

SVMMARIA.

1 *Ius deliberandi quando poteſt peti.*

2 *Hæreditas quæ dicatur delata.*

3 *An deliberantibus primis hæredibus possint interrogari, quibus nondum eſt delata.*

4 *An tempus deliberandi currat ab hæreditate delata.*

5 *Quantum sit tempus deliberandi.*

6 *Num illud tempus possit prolongari.*

7 *Num possit breuiari.*

8 *An possit sæpius dari.*

9 *An finito tempore iure deliberādi possit quis gaudere beneficio inuētarij.*

10 *An filio triplicetur, tempus deliberandi.*

1 QVæro, ius deliberandi quando potest peti? Resp. Priusquā delata, uel post quam acquisita aut omissa est hæreditatis, frustra tempus deliberandi petitur. Ius enim deliberandi est de hæreditate acquirenda uel omittenda non de acquisita uel omissa, aut quæ nondū acquiri potest, ita tenet Bald. & VVesenbec. in dict. §. extraneis, Instit. de hæred. qualit. Monticulus in l. fin. C. de iur. deliber. nec quenquam scio, qui cōtrariam, defendat sententiam.

2 Quando hæreditas dicitur delata? Respon. Delata intelligitur hæreditas quam quis per se uel alium adeundo potest consequi, text. est in l. delata ff. de ver. signif. Ias. in l. bonorum, Co. quiadmittit, communem dicit. Sed de hac q. supra §. bon. possessio, q. 13. n. 3.

3 Hic quæro, deliberantibus primis hæredibus, seu illis, quibus hæreditas delata est, an ius deliberandi detur ēt istis, qui succederēt primis, si repudiassent? Respond. Diuersæ sunt de hac re sententiæ. Gloss. in rub. C. de succes. edict. vult, quod intra tēpora primi hæredis possint sequentes interrogari, nū agnoscere uel repudiare vel ut hæreditatem, & hanc sequitur Bal. & alij Doctorum eamque communem dicit Iason cum Alexandro in d. rubr. Co. de succes. edict.

Contrariam sequitur Castrēsis ibidem ex ratione quia sequentibus nōdum est delata, pendente delatione prima non potest dari secunda, cum quo

faciunt

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/b

faciunt Barto. Ang. Imo. in leg. quamdiu, ff. de acquir. hæred. Sed prior sententia æquior videtur, ne diutius creditores destineantur, præsertim quia hæc secunda dilatio, ut bene soluit Ias. in dict. rubric. non præiudicat primæ.

4 Quæro, an statim, postquam delata est hæreditas, tempus deliberandi currat, & sic ipso iure? Respond. Tempus deliberandi a prætore petitur, uel non petitur. Si petitur forte ab hærede spōte, uel ad instantiam creditorum, seu legatariorū, tunc non currit, nisi a dationis tempore, argum. d. leg. si seruus, ff. de iur. delibe. quæ est opinio ibi Bartho. Bald. Alexand. Iason atque aliorum sine omni contradictione, ac tum quis proprie dicitur deliberare. Posteriore casu tamdiu deliberare, licet a tempore hæreditatis delatæ, quandiu adire concessum est, hoc est, vsque ad triginta annos ut infra in articu. acquisitionis docebimus, de qua in hoc articulo non agimus deliberatione, illa enim iure ciuili conceditur? nostrum hoc ius deliberandi, a pretore introductum, per iudicem, præfinitur.

5 Quero, quantum detur tempus a iudice ad deliberandum? Respon. Olim arbitrarium erat, dict. leg. si seruus, §. ait prætor, Bald. ibid. cum quo transit gl. & Doctorum alij omnes. Quandocunque enim lex non exprimit tempus, in arbitrio iudicis relinquit. Et glos. in l. quamdiu, ff. de acquir. hæred. terminum adhuc hodie ex arbitrio iudicis existimat posse statui, cuius opinionem, Ioan. dilect. Durand. de articul. testandi, titu. 11. caute. 7. arbitratur communiorem. Sed per le. fin. Co. iur. deliberand. illud tempus est annuum, si ab imperiali datur culmine, nomen uero mensium si ab alio conceditur magistratu: ita tenet Azo. in summa, C. de iur. deliberand. estque recepta hæc opinio a Bald. & multis DD. in d. §. & hęc quidem, diuersum tamē statuere uidetur Ioan. Dilect. de arte testan. titu. 11. caut. 8. atque alij, qui ex d. leg. cum in antiquioribus, uolunt dari annum semper. Sed bene ait Schneidevvinus in d. §. extraneis, institut. de hæred. qualit. quod d. lex cum in antiquiorib. loquatur de transmissione iuris deliberandi, nō de ipso iure deliberandi, de quo hic loci agimus.

6 Quæro, numquid illud tempus possit prolongari? Respond. magis commune n ait Alexand. consil. 4. libro 2. quod iudex illud tempus pro suo arbitrio dari possit. Sed expressus text. est in dic. §. & hęc quidem, quod amplius tempus dari non possit, quem tamen gloss. Bart. atque alij, ad necessitatem nolunt adstrictum.

7 Sed an breuiari possit? Respon. mire se torquent interpretes in rubr. Co. de success. edict. Sed tu obserua, tempus deliberandi instantibus creditoribus, datur à iudice, vt eo elapso hęres excludatur ab omni successione, locumq. relinquat sequenti, aut datur, vt si ex hęreditate non satisfaciat hęres creditoribus, curator mittatur in bonorum possessionem, atque ea distrahat, quo æs alienum soluatur. Priori casu, quin ne queat tempus breuiari, dubium non est, l. itaque pauciores, ff. de iure deliberan. leg. 1. §. largius, ff. de succes. edict. glo. Barto. Bald. & alij, in d. l. si seruus Alex. in rubr. C. de succes. edict. ibique eam Iason communem, dicit cum Decio, quo quoque sensu accipio communem, quam habet Ferna. Vasquius. de success. part. 3. §. 18. num. 44. Posteriorem vero casu potest breuius tempus statui, leg. licet, leg. si curatores, Codic. de iur. deliber. quam quoque communiter receptam testatur Vasqu. de success. part. 3. dicta §. 18. quam tenet Castrens. Iason. in dicta lege si curatoris Angel. in leg. si seruus, ff. de bono. autor. iud. possiden. Iacob. Butr. Salic. & reliqui omnes DD. in d. rubr. Codi. de success. edict. ibique communem firmat Decius, ueram magisque commu-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.24/b

nem testatur Alex.consi.3.vol.2.communiorem & verissimam nominat Io. Duran.de art.testand.ti.11.cau. 8.

Ad excludendum igitur hæredem a successione, breuius tempus prefigere non potest,quam 100.dierum, si extraneus est, d.le. pauciores, vel quam annuale, si parentes aut liberi fuerint, & bonorum possessionem agnoscere, ad ire autem cum volunt nō breuius nouem mensibus, si a iudice alio, quam ab imperatore datur, secundum d.§.& hæc quidem,ac si minus datur Bar. putat irritari processum,per l.1. largius, ff.de succes.edict.

8 Quæro,num hoc tempus deliberandi sæpius possit dari? Respon.communis est DD. sententia, quod semel solū possit dari, nisi magna vrgeat causa. Sed bene dicit gl.in d.§. & hæc quidem,& in d.l. nec non. C. de iur.deliber. quanquam dubitatiuè, quod pluries detur, intra terminos tamen a prætore mortuo vel imperatore constitutos, quam sententiā amplectitur Azo. in summa,C.de iure deliberan. Bart.& alij in §.& hæc quidem, eamque communem dicit Montic. in l.scimus, nume.181.

9 Quæro,an ille,cui deliberandi tempus præter lapsum est, habeat aliud tēpus ad inuentarium conficiendum? Respondeo; Sunt quidam, vt testatur Montic. & glo. verb. beneficio, d.§.& hæc quidem qui dicant in super integrum tempus ad inuentarij confectionem dari. Quod tamen eidem gl.communiter approbatæ non placet, neque imperatoris ibidem menti conuenit, qui indulget alterutrum eligere beneficium,non ambo simul.

10 Quæro, num illi, cui annus præter lapsus est ad deliberandum datus vt filio, detur alius ut agnato, item ut legitimo antequam a successione excludatur? Respondeo per distinctionem, quam habet d.l.1. §. videndum, ff. de succes. edict. & dico, filius excluditur ab hæreditate paterna, aut tempore a lege dato, aut repudiatione. Si tempore excluditur, obtineat cōmunis DD. sententia, in l.bonorum, C. qui admitti,& filius si elapsus est annus primus ad possessionem hæreditatis paternæ agnoscendum, succedat altero anno vt legitimus, tertio ut proximus agnatus, & ita triennium deliberet de bonorum possessione agnoscenda. Si uero repudiatione expressa vel tacita, puto, cum illi a iudice præfinitum est tēpus de hæreditate acquirenda, cæteris deferatur secundum Bal.l.1. C. quan. non petent. part. petent. accres. Glo. in d.§. videndum, quam putat Castrensis singu. Alexan. in l.quamdiu, ff.de acquiren.hæred. Iason d.l.bonorum, Co. qui admitti.

Quæstio IV.

SUMMARIA.

1 *Num tacens per tempus a iudice ad deliberādum datum, habeatur pro repudiante, vel adeunte.*

2 *An adijsse præsumatur, qui per tēpus deliberandi tacet, cum in datione illud expressum est.*

3 *An qui conditionem non implet, repudiet.*

4 *An qui sua sponte tempus deliberandi petierit, repudiet, nihil agendo.*

5 *An adeat, qui petit tempus deliberandi ad instantiam substituti.*

6 *Quid si petierit ad petitionem creditorum.*

7 *Quid si ante temporis decursum mortē obierit.*

1 Dictum est, quod tempus deliberandi detur ad hæreditatem acquirēdam vel omittendam, quæro igitur, si quis illud tempus finit tacitus abire, neque repudiat, neque acquirit ex-

pressè

presse, quid statuendum? Respondeo. In hoc iuris puncto sunt diuersorum DD. diuersæ opiniones, gloss. Azo, & Hugo in l. fina. §. sin autem, C. de iur. delibe. dicunt, quod hæres elapso tempore ad deliberandum dato, habeatur pro adeunte. Quod reliqui non sine distinctione admittũt, & quidem uaria, quam sic includo.

2 In datione temporis ad deliberandum, aut expressum, & dictum est, ut nisi interea adeat, habeatur pro repudiante, & contra, nisi repudiet, existimetur pro adeunte. Et tunc quidem nullum est dubium, quia iuxta præscriptum, per datum tempus, tacens, existimetur repudiasse uel adijsse.

3 Aut illud nõ est expressum, & tunc distingue sic: Tempus deliberandi petijt velis, qui sine conditione institutus est, vel cum conditione potestatiua siue mixta scriptus est hęres, & in hoc casu creditur repudiasse hæreditatem, qui conditionem non impleuit, l. si quis instituatur, ff. de hær. insti tut. d. l. si seruus, ff. de bon. autor. iud. possiden. ita sentit Bar. in l. si quis ff. de acqu. hęred.

4 In altero casu iterum distingue. Qui sine conditione institutus est, petijt tempus deliberandi sua sponte, & proprio motu, uel ad alicuius instantiam. Si sua sponte postulat secundum Cynum Fulgos. & Alexand. in dicto §. sin autem, Cod. de iure deliberandi, l. fin. habetur pro adeunte, Baldus uero in l. prima, C. qui admitti, & Salicet. in dicto §. sin autem, non aliter uolunt illum adijsse, nisi cum hæreditas damnosa est, secus si lucrosa fuerit, habeatur pro repudiante. Quæ opinio non caret ratione: quia inductum in fauorem, nõ debet retorqueri in odium, l. quod fauore, C. de legibus & quod inductum in odium, non debet redundare, in fauorem, lege si quis solidum, ff. de hæreditat. instit. glo. in dict. l. quamdiu, ff. de acqui. hæred.

5 Quod si uero ad instantiam alicuius alterius tempus deliberandi fuit petitum, rursus discernendum est. Aut enim petitum est instantibus creditoribus, aut institutis, quando tempus deliberandi assignatum est, ad petitionem substituti, habetur hęreditas repudiata, nam petitioni, agentis hæres uidetur acquiescere, d. l. quamdiu, iuncta ibid. gloss. Barto. in dict. leg. si quis suus, Alexan. in d. §. sin autem Eamque communem dicit opinionem Fernand. Vasquius de successionib. part. 3. §. 18.

6 Si propter creditores statuitur tempus, ei cui defertur hæreditas, intra qđ adeat uel repudiet, si interea temporis nihil fecerit, præsumitur adijsse, text. d. l. fin. §. sin autem, Co. de iur. deliber. Cast. Salic. Ale. atque alij ibid. Bart. in l. gerit, ff. de acquir. hær. Ale. consi. 20. lib. 7. Craue. consi. 300. Ioann. Baptist. Asineus l. 4. §. nec quis putet, ff. de reli gios. & sumpt. fun. Hanc communem asserit Fern Vasq. d. tit. communẽ quoque ait Mantica d. ult. uolu. coniect. li. 12. tit. 13.

7 Quod si hæres petito tẽpore deliberandi, ante eius exitum mortem obierit, num habeatur pro repudiata? Respondeo quod non, nam terminus defuncto datus, etiam hæredi eius censetur concessus. Succedit etenim in uniuersum, quod defunctus habuit ius l. hæredem, ff. de regu. iur. atqui defunctus nondum potuit dici, repudiasse uel adijsse. Ergo nec hæres eius. De altero iure deliberandi, quod defunctus sciens sibi hęreditatem delatam, in uita non adijt aut repudiauit, ad hæredẽ transmittit, ex d. l. cũ in antiquioribus dicemus in articulo transmissio hæreditatis.

Quæ-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/b

Quæstio V.

SVMMARIA.

1 *Quis effectus sit iuris deliberandi.*

2 *Ius deliberandi qnid habeat præ inuentario.*

3 *Quale inuentarium deliberans debeat conficere.*

4 *Quare tenentur facere inuentarium.*

5 *Hærede deliberante apud quem sint bona hæreditatis.*

6 *Num tempore deliberationis detur bonis curator.*

7 *Quid si hæres est absens, vel ignoratur.*

8 *An possit absenti statui terminis ad deliberandum.*

9 *Si certus sit, num debeat citari nominatim.*

10 *Sufficiat generalis citatio, si incertus est.*

11 *Citato, ut declaret animum, quantus terminus statuatur.*

12 *An institutus sub conditione possit citari.*

13 *Num frater fiat curator bonorum cũ vxori in vita vsusfructus est relictus.*

14 *An hæredi deliberanti debeantur alimenta ex hæreditate.*

1 QVæro, quis sit effectns iuris deliberandi? Resp. Effectus eius præcipuus ille est, & vnicus, quem in fine eiusdẽ dicimus, nimirum hic, ne hæres præcipitanter amplectẽdo vel repudiã do hęreditatẽ, in grauia se conijciat dã na atque pericula. Sũt tamen quædam quasi finis adiuncta, quę recẽsebimus.

2 Ergo minus efficit ius deliberandi, quam beneficium inuentarij, quod legitime cõfectum hæredem præstat omnino indemnem? Resp. Quamuis tuta frequensque uia sit hęreditatem beneficio inuentarij adire, habet tñ ius deliberandi etiam sua commoda præ illo. l. si §. sin vero, c. 2 Nouel. 1. contra communem Dd. sententiã secundũ aliquos quibus me sociũ adiungo, ita intelligẽdus est, ut si quis dubius de hęreditatis viribus, adiuerit eam, & inchoauerit inuentarium, vel confecerit etiam, nõ tamen secundũ illam figuram, quã imperator prædixit, in d. l. fi. C. de iur. de liber. & d. Nouel. 1. nõ gaudeat & fruatur illius beneficio. Ac nostram sententiam nõ parum munient verba, in d. §. sequentia, vers. Et hoc diximus, nõ nostram minuentes legem, quam posuimus, l. e. cum in antiquioribus, vt nihil de ptoprio damnificentur hęredes creditoribus. Atque clare, quod volumus patebit ex iurium collatione. Iure digestorũ hæredes postquam adierant hære ditatẽ præeunte deliberatione, vel sine illa, tenebãtur creditoribus in solidum, legata vero non debebantur, nisi ad vires patrimonij, l. si vniuersæ, Co. de legat. & de illis Facidia detrahebatur. Iure C. circa deliberationẽ hoc introductũ est, vt si quis temerario proposito (potest enim quiuis, licet causã dubitãdi non habeat) deliberationem petierit inuentarium teneatur insuper conficere, ne legatarijs fraudi sit. Si igitur inuentarium minime cõscripserit, & uel adierit hæreditatẽ, vel minime eã repudiauerit, nõ solũ creditoribus in solidũ teneatur, sed ẽt legis Falcidię beneficio minime utatur, qđ si post deliberationẽ recusauerit, inuẽtario minime cõfecto, tũc res hæreditarias creditoribus; vel his, qui ab hæreditatẽ vocãtur legibus, reddere cõpelletur, quantitate earum sacramẽto res accipientiũ manifestanda, cum taxatione à iudice facienda textus est in d §. sin aũt hoc aliquis. Nec aliud quicquã circa ius deliberãdi immutatũ deprehẽdimus, nisi ut deliberans etiam consignet inuentarium, qaale etiam tutor conficit, ut suo sacramento res hæreditarias manifestet, si re-

si repudiat nē creditoribus & legatarijs fraudi sit. Sed communis interpretum schola sequitur Bar. in d. §. sin autem hoc aliquis, qui sic iura confert. Quædam sunt iura antiqua & secundum illa tenetur hæres insolidum creditoribus, legata verò non debentur, nisi usq. ad uires patrimonij, d. l. si uniuersę, C. de lega. Quoddam est ius Codicis, & secundum hoc, si non petiit tempus ad deliberandum, & inuentarium confecit, non tenetur creditoribus, nec legatarijs vltra uires hęreditarias, d. l. fi. §. & si pręfatam. Si uerò petijt tempus ad deliberandum, & inuētarium fecit, tunc habent locum iura antiqua, vt creditorib. teneatur insolidum, contra legatarios vtatur Falcidia, vt hic in uerb. sin autem hoc aliquis. Si uero inuentarium non fecerit, siue petierit tempus ad deliberandum, siue non, creditoribus tenetur in solidum, & contra legatarios non vtitur beneficio Falcidiæ d. l. fin. vero postquam, & in uer. si quis autem temerario, tamen legatariis non tenetur ultra uires hæreditarias, dict. leg. si uniuersæ. Tertium est ius Authenticorum, quo iure, si inuentarium non fecit, tenetur creditoribus ac legatarijs insolidum, vt infra ad le. Falcidia. auth. sed cum testator. Quid hinc concludes, nisi vt semper hæres teneatur conficere inuētarium, nec quicquam illi prosit tempus deliberandi, nisi quod sit longius tēpore inuentarij, qđ ultra 90. dies si res præsentes sunt, se non extendit, d. l. fi. §. licentia.

3 At quale inuentarij debet cōficere qui petitius deliberandi? Respōdeo: ex prędictis patet, quod communis interpretum sententia requirat tale, quale hæredes debet conficere, qui nō petito deliberandi tempore hęreditatem adit. Sed uerior mihi uidetur illa opinio, quæ deliberantem ad nullum aliud adstringit, quam quilibet alius facit, qui rationes reddere tenetur, qa text. in d. §. sin autem hoc aliquis fecerit, distinguit effectum iuris deliberādi & inuētarij, nec huius beneficium deliberanti concedit, cessante itaque affecto, cessabit quoq; ue causa, argu. l. seruus, C. de epis. & cler.

4 Quamobrem tenetur deliberans cōficere inuentarium, & bona hæreditaria consignare? Respondeo, ut possit creditoribus & legatarijs reddere rationes, uel si nolit adire, ipsas res hereditarias ipsis uel alijs successoribus restituere, textus est in d. §. sin autē hoc aliquis, uersi. si quis autem temerario. Et secūdum communem opinionem quibus tenetur conficere inuētarium, qui est obligatus ad rationes. Caput enim rationum est inuentarium, ut Parisius in consi. 97. nu. 17. li. 2. probat.

5 Anne igitur hærede deliberante res hæreditariæ apud ipsum sunt? Respondeo, quod sic, ita tenet glo. Raph. Fulgos. Cuman. Alex. Ias. atque alij in d. §. sin autem, Viuianus in l. ait prætor, l. Aristo. scribit, ff. de iur. delibe. Fran. Marc. in decis. Parlamen. par. 1. q. 27. Monticul. ad d. l. fina. & §. sin autem, uerb. reddere.

6 Nec pendente termino deliberādi datur curator bonis, secundum DD. præcipue Imo. & Iasonem in rubr. C. de successor. edict. Bar. in l. si constante, §. si ab exhæredato, ff. sol. matrimo. & Bal. in l. fin. §. cum igitur, C. de iur. deliber. nam quouis momento speratur adiri hæreditas uel repudiari. Limitant tamen DD. in leg. si quis instituatur, ff. de hæredibus institut. nisi fuerit æger. hæres uel impeditus, tunc enim cogetur mittere curatorem bonorum.

7 Quid si hæres est absens & creditor instet, num dandus sit curator? Respōdeo, quod curator tum dari possit, quando hæres est peregre, uel ignoratur ubi sit, qui ipsius nomine intendat actiones, si quæ tempore sunt perituræ, ita tenet Cyn. in leg. secum, §. hoc

etiam,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.24/b

etiam, C. de iuram. calum. Barto. in le. si quis instituatur, ff. de hæred. instituẽdis, §. si sub cõditione, Bald. ibidem in §. Et ideo glos. in le. ab hostibus, ff. ex quibus caussis maio. quam sequuntur DD. præ cæteris autem Cuman. Bart. & Bald. Specular. in titu. de iuram. calum. §. restat uerb. id ergo gl. in l. cæterum, C. de iuram. calum. quam sequũtur ibi DD. communiter, uelut asserit Alc. conf. 4. li. 2. nu. 5.

8 Sed an absẽti statui possit terminus intra quem adeat uel repudiet? Respõdeo, quod sic sed cum causæ cognitione, textus est in l. si quis instituatur. §. fina. ff. de hæredibus instituendis, ibidem Bald. Angel. Iason. & hunc dicit omnium DD. intellectum Alexand. consil. 4. lib. 2. qui dicto consilio causfæ cognitionem interpretatur, ut non ita coarctetur absens sicut præsens, sed terminus statuatur paulo longior.

9 Ad hoc uero debet citari personaliter & nominatim; le. 1. §. denũciari, ff. de uent. inspic. Barto. in leg. si diu, ff. quib. ex causis in possess. eat. Angelus, & Bal. in leg. si bona, C. de bon. autor. iudicis, & communiter DD. in l. si curatoris, C. de iur. deliberand. uelut testatur ibid. Alex.

10 Verũ si ignotum esset, quis hæres, & quo vocetur nomine? Respondeo, communis est DD. sententia in dict. leg. si quis instituatur, & in d. l. si curatoris, C. de iure deliberandi, ut per generalem uocetur citationem, ita tenẽt quoque Iacob. Butri. & Bald. in auth. si omnes, C. si min. se ab hæred. abstinen. Innoc. in cap. si. qui ma. ac possess. Abbas in cap. fi. de ui. & ho. cler. Andr. c. fin. de elect. in 6. Communem dicit Alexandr. consi. 107. lib. 5. commu nem quoque ait Felinus cap. 2. de con stitutionibus. Quin nec Princeps contra irrequisitum potest aliquid definire, capit. primo, de causis posse. capit. septimo, de const. ubi Felin. num. 26. hanc communem & Legistarum, & Canonistarum dicit sententiam.

11 Quæro, si iudex citat aliquem ad hoc ut declaret, an uelit esse hæres, quantum temporis dare debet? Resp. Baldus ex mente Bartoli in dict. leg. si quis instituatur, §. sed si bonorum.

Terminus idem debet statui per iudicem, qui innenitur statutus per legem, Bal. sequitur Alex. consi. 4. libr. 2. num. 5. sed hoc intellige secundum communem interpretum doctrinam quam supra quæst. 4. habuimus ad excludendum, quam quoque Baldo iam modo dicta §. hunc in modum limitat.

12 Quæro, an institutus sub cõditione quoque possit citari? Respon. Quod sic, nõ solum ut conditionem impleat sed etiam ut intra certum tempus adeat, textus est expressus in dicta lege si quis instituatur, §. sed si bonorum, quem sequitur ibidem Bartolus & reliqui omnes, quam tamen intellige, si est potestatiua uel mixta, secus si casualis conditio fuerit nam tunc secundum Iacob. de Are. Oldr. Bart. Bald. atque alios ibidem, potest agnoscere bonorum possessionem, & hæreditatem administrare, vt curator bonorum.

13 Quæro, si testator reliquit uxorem vsufructuarium in uita ipsius, & post eius mortem instituit fratrem suum, an frater viua vxore, possit administrare bona? Respondet huic suæ quęstioni Bald. in d. le. si quis instituatur, in princip. quod sic. pro bonis conseruandis si agnouerit ille bonorum possessionem a prętore, quia nullus alius est hæres, per glo. in leg. filius, ff. de. liber. & posthum. quando pendet vsusfructus.

14 Quæro, an hæredi deliberãdi debeatur alimenta ex hæreditate? Respond. Hæres aut suus est, aut extraneus, illo in casu, quin debeantur nullum est dubium, per textum in l. filius, ff. de iure deliber. Posteriore casu non debentur,